

13/1997 Sb.

ZÁKON

ze dne 23. ledna 1997

o pozemních komunikacích

Změna: 13/1997 Sb. (část), 281/1997 Sb.
Změna: 259/1998 Sb.
Změna: 146/1999 Sb.
Změna: 102/2000 Sb.
Změna: 132/2000 Sb., 102/2000 Sb. (část)
Změna: 489/2001 Sb.
Změna: 259/2002 Sb.
Změna: 256/2002 Sb., 320/2002 Sb.
Změna: 358/2003 Sb.
Změna: 186/2004 Sb.
Změna: 186/2004 Sb. (část)
Změna: 80/2006 Sb. (část)
Změna: 342/2006 Sb.
Změna: 311/2006 Sb.
Změna: 80/2006 Sb., 186/2006 Sb.
Změna: 97/2009 Sb.
Změna: 347/2009 Sb.
Změna: 227/2009 Sb.
Změna: 347/2009 Sb. (část)

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon zapracovává příslušné předpisy Evropských společenství 1) a upravuje

- a) kategorizaci pozemních komunikací, jejich stavbu, podmínky užívání a jejich ochranu,
- b) práva a povinnosti vlastníků pozemních komunikací a jejich uživatelů a
- c) výkon státní správy ve věcech pozemních komunikací příslušnými silničními správními úřady.

§ 2

Pozemní komunikace a jejich rozdělení

(1) Pozemní komunikace je dopravní cesta určená k užití silničními a jinými vozidly 1a) a chodci, včetně pevných zařízení nutných pro zajištění tohoto užití a jeho bezpečnosti.

(2) Pozemní komunikace se dělí na tyto kategorie:

- a) dálnice,
- b) silnice,
- c) místní komunikace,
- d) účelová komunikace.

Zařazování pozemních komunikací do jednotlivých kategorií a tříd a jejich změny

§ 3

(1) O zařazení pozemní komunikace do kategorie dálnice, silnice nebo místní komunikace rozhoduje příslušný silniční správní úřad na základě jejího určení, dopravního významu a stavebně technického vybavení.

(2) Dojde-li ke změně dopravního významu nebo určení pozemní komunikace, rozhodne příslušný silniční správní úřad o změně kategorie.

(3) V případě, kdy změna kategorie pozemní komunikace vyžaduje změnu vlastnických vztahů k pozemní komunikaci, může příslušný silniční správní úřad vydat rozhodnutí o změně kategorie pouze na základě smlouvy o budoucí smlouvě o převodu vlastnického práva k dotčené pozemní komunikaci uzavřené mezi stávajícím vlastníkem a budoucím vlastníkem. Do doby převodu vlastnického práva k dotčené pozemní komunikaci vykonává všechna práva a povinnosti k této pozemní komunikaci její dosavadní vlastník.

§ 4

Dálnice

(1) Dálnice je pozemní komunikace určená pro rychlou dálkovou a mezistátní dopravu silničními motorovými vozidly, která je budována bez úroňových křížení, s oddělenými místy napojení pro vjezd a výjezd a která má směrově oddělené jízdní pásy.

(2) Dálnice je přístupná pouze silničním motorovým vozidlům, jejichž nejvyšší povolená rychlost není nižší, než stanoví zvláštní předpis. 2)

§ 5

Silnice

(1) Silnice je veřejně přístupná pozemní komunikace určená k užití silničními a jinými vozidly a chodci. Silnice tvoří silniční síť.

(2) Silnice se podle svého určení a dopravního významu rozdělují do těchto tříd:

a) silnice I. třídy, která je určena zejména pro dálkovou a mezistátní dopravu,

b) silnice II. třídy, která je určena pro dopravu mezi okresy,

c) silnice III. třídy, která je určena k vzájemnému spojení obcí nebo jejich napojení na ostatní pozemní komunikace.

(3) Silnice I. třídy vystavěná jako rychlostní silnice je určena pro rychlou dopravu a je přístupná pouze silničním motorovým vozidlům, jejichž nejvyšší povolená rychlost není nižší, než stanoví zvláštní předpis. 2) Rychlostní silnice má obdobné stavebně technické vybavení jako dálnice.

§ 6

Místní komunikace

(1) Místní komunikace je veřejně přístupná pozemní komunikace, která slouží převážně místní dopravě na území obce.

(2) Místní komunikace může být vystavěna jako rychlostní místní komunikace, která je určena pro rychlou dopravu a přístupná pouze silničním motorovým vozidlům, jejichž nejvyšší povolená rychlost není nižší, než stanoví zvláštní předpis. 2) Rychlostní místní komunikace má obdobné stavebně technické vybavení jako dálnice.

(3) Místní komunikace se rozdělují podle dopravního významu, určení a stavebně technického vybavení do těchto tříd:

a) místní komunikace I. třídy, kterou je zejména rychlostní místní komunikace,

b) místní komunikace II. třídy, kterou je dopravně významná sběrná komunikace s omezením přímého připojení sousedních nemovitostí,

c) místní komunikace III. třídy, kterou je obslužná komunikace,

d) místní komunikace IV. třídy, kterou je komunikace nepřístupná provozu silničních motorových vozidel nebo na které je umožněn smíšený provoz.

(4) Prováděcí předpis blíže vymezí znaky pro rozdělení místních komunikací do jednotlivých tříd.

§ 7

Účelová komunikace

(1) Účelová komunikace je pozemní komunikace, která slouží ke spojení jednotlivých nemovitostí pro potřeby vlastníků těchto nemovitostí nebo ke spojení těchto nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi nebo k obhospodařování zemědělských a lesních pozemků. Příslušný silniční správní úřad může na návrh vlastníka účelové komunikace a po projednání s příslušným orgánem Policie České republiky upravit nebo omezit veřejný přístup na účelovou komunikaci, pokud je to nezbytně nutné k ochraně oprávněných zájmů tohoto vlastníka.

(2) Účelovou komunikací je i pozemní komunikace v uzavřeném prostoru nebo objektu, která slouží potřebě vlastníka nebo provozovatele uzavřeného prostoru nebo objektu. Tato účelová komunikace není přístupná veřejně, ale v rozsahu a způsobem, který stanoví vlastník nebo provozovatel uzavřeného prostoru nebo objektu. V pochybnostech, zda z hlediska pozemní komunikace jde o uzavřený prostor nebo objekt, rozhoduje příslušný silniční správní úřad.

§ 8

Průjezdni úsek dálnice a silnice

(1) Dálnice a silnice mohou vést územím zastavěným nebo zastavitelným (dále jen "průjezdni úsek dálnice" nebo "průjezdni úsek silnice"), pokud se tím převádí převážně průjezdni doprava tímto územím.

(2) Není-li hranice území zastavěného nebo zastavitelného obsažena ve schválené územně plánovací dokumentaci, určí hranici souvislého zastavění pro účely vymezení délky průjezdniho úseku dálnice nebo průjezdniho úseku silnice podle stavebně technických podmínek území příslušný stavební úřad na návrh příslušného silničního správního úřadu a po předchozím projednání s obcí, o jejíž území jde.

(3) Prováděcí předpis stanoví stavebně technické podmínky pro určování hranic průjezdniho úseku podle předchozího odstavce.

§ 9

nadpis vypoštění

(1) Vlastníkem dálnic a silnic I. třídy je stát. Vlastníkem silnic II. a III. třídy je kraj, na jehož území se silnice nacházejí, a vlastníkem místních komunikací je obec, na jejímž území se místní komunikace nacházejí. Vlastníkem účelových komunikací je právnická nebo fyzická osoba.

(2) Ministerstvo dopravy a spojů může smluvně převést výkon některých práv a povinností státu jako vlastníka silnic I. třídy na organizace správy a údržby silnic, jejichž zřizovatelem jsou kraje (dále jen "správce pozemní komunikace"), za cenu sjednanou v souladu s cenovými předpisy. 2a)

(3) Ministerstvo dopravy a spojů po projednání s Ministerstvem financí může na dobu určitou, nejdéle na dobu 35 let, smluvně převést výkon některých práv a povinností státu jako

vlastníka dálnic na právnickou osobu vybranou postupem podle zákona o zadávání veřejných zakázek 2b) za cenu sjednanou v souladu s cenovými předpisy 2a) a splatnou způsobem sjednaným ve smlouvě.

(4) Prováděcí právní předpis vymezení podrobnosti k péči vlastníka pozemní komunikace o dálnici, silnici a místní komunikaci, způsob jejich evidence a náležitosti smlouvy o zajištění správy a údržby dálnic nebo silnic I. třídy.

§ 10

Připojování pozemních komunikací

(1) Pozemní komunikace lze navzájem připojovat zřizováním křižovatek nebo připojovat na ně sousední nemovitosti zřízením sjezdů nebo nájezdů. Přímé připojení sousední nemovitosti na pozemní komunikaci není účelovou komunikací.

(2) Větve mimoúrovňových křižovatek a kruhové křižovatky jsou přiřazeny k pozemní komunikaci vyšší kategorie nebo třídy, větve úrovňových křižovatek jsou přiřazeny k pozemní komunikaci nižší kategorie nebo třídy.

(3) Na dálnici a na rychlostní silnici může být přímo připojena z odpočívky jen stavba, která svým účelem slouží výlučně uživatelům těchto pozemních komunikací (např. čerpací stanice pohonných hmot, motorest, motel, autoservis).

(4) Příslušný silniční správní úřad si před vydáním povolení

a) o připojení dálnice, silnice nebo místní komunikace k jiné pozemní komunikaci, o úpravě takového připojení nebo o jeho zrušení vyžádá předchozí souhlas vlastníka pozemní komunikace vyšší kategorie nebo třídy,

b) o připojení sousední nemovitosti k dálnici, silnici nebo k místní komunikaci, o úpravě takového připojení nebo o jeho zrušení vyžádá předchozí souhlas vlastníka dotčené pozemní komunikace,

a jedná-li se o dálnici nebo rychlostní silnici též předchozí souhlas Ministerstva vnitra, v ostatních případech předchozí souhlas příslušného orgánu Policie České republiky.

(5) Prováděcí předpis upraví technické podmínky pro připojování pozemních komunikací navzájem a podmínky pro připojování sousední nemovitosti na dálnici, silnici a místní komunikaci.

ČÁST DRUHÁ

SILNIČNÍ POZEMEK, SOUČÁSTI A PŘÍSLUŠENSTVÍ DÁLNIC, SILNIC A MÍSTNÍCH KOMUNIKACÍ

§ 11

Silniční pozemek

(1) Silničním pozemkem se rozumí pozemky, na nichž je umístěno těleso dálnice, silnice a místní komunikace a silniční pomocný pozemek.

(2) Těleso dálnice nebo těleso silnice a místní komunikace mimo území zastavěné nebo zastavitelné je ohraničeno spodním okrajem a vnějšími okraji stavby pozemní komunikace, kterými jsou vnější okraje zaoblených hran zářezů či zaoblených pat náspů, vnější hrany silničních nebo záchytných příkopů nebo rigolů nebo vnější hrany pat opěrných zdí, tarasů, koruny obkladních nebo zárubních zdí nebo zářezů nad těmito zdmi.

(3) Těleso průjezdního úseku silnice je ohraničeno šířkou vozovky s krajnicemi mezi zvýšenými obrubami chodníků, zelených pásů nebo obdobných ploch. Na náměstích a podobných prostranstvích je šířkou průjezdního úseku šířka pruhu odlišeného od okolního povrchu druhem nebo materiálem vozovky nebo plochými rigoly, a není-li ani jich, šířka pruhu odpovídající šířce vozovky s krajnicemi navazujících úseků silnice. V ostatních případech je průjezdní úsek dálnice nebo průjezdní úsek silnice ohraničen obdobně jako v odstavci 2.

(4) Šířka průjezdního úseku dálnice nebo průjezdního úseku silnice celništěm na hraničním přechodu odpovídá šířce vozovky s krajnicemi navazujících úseků dálnice nebo silnice.

(5) Silniční pomocný pozemek je pruh pozemku přilehlého po obou stranách k tělesu dálnice, silnice nebo místní komunikace mimo souvisle zastavěné území obcí, který slouží účelům ochrany a údržby dálnice, silnice nebo místní komunikace, pokud tyto pozemky jsou ve vlastnictví vlastníka dálnice, silnice nebo místní komunikace.

Součásti a příslušenství

§ 12

- (1) Součástmi dálnice, silnice a místní komunikace jsou
- a) všechny konstrukční vrstvy vozovek a krajnic, odpočívky, přidružené a přídatné pruhy, včetně zastávkových pruhů linkové osobní dopravy,
 - b) mostní objekty (nadjezdy), po nichž je komunikace vedena, včetně chodníků, revizních zařízení, ochranných štítů a sítí na nich, strojní vybavení sklopných mostů, ledolamy, propustky, lávky pro chodce nebo cyklisty,
 - c) tunely, galérie, opěrné, zárubní, obkladní a parapetní zdi, tarasy, násypy a svahy, dělicí pásy, příkopy a ostatní povrchová odvodňovací zařízení, silniční pomocné pozemky,
 - d) svislé dopravní značky, zábradlí, odrazníky, svodidla, pružidla, směrové sloupky, dopravní knoflíky, staničníky, mezníky, vodorovná dopravní značení, dopravní ostrůvky, odrazné a vodící proužky a zpomalovací prahy,
 - e) únikové zóny, protihlukové stěny a protihlukové valy, pokud jsou umístěny na silničním pozemku.

(2) Jestliže je konstrukce vozovky uložena přímo na konstrukci jiné stavby (vodního díla, metra, haly, garáží), patří mezi součásti pouze tato vozovka.

(3) Kanalizace, včetně úprav k odvádění vody, lapolů a sedimentačních nádrží, je součástí dálnice, silnice nebo místní komunikace jen tehdy, slouží-li výlučně k odvádění povrchových vod z této komunikace. V ostatních případech je součástí pouze dešťová vpust' s šachtou a přípojkou do kanalizačního řádu.

(4) Pokud nejsou samostatnými místními komunikacemi, jsou součástí místních komunikací též přilehlé chodníky, chodníky pod podloubími, veřejná parkoviště a obratiště, podchody a zařízení pro zajištění a zabezpečení přechodů pro chodce.

(5) Odpočívka je stavebně a provozně vymezená plocha dálnice, silnice nebo místní komunikace určená k bezúplatnému stání silničního motorového vozidla na dobu potřebnou pro zajištění bezpečnosti a plynulosti silničního provozu a k odpočinku uživatelů, popřípadě k jejich občerstvení a k doplnění pohonných hmot.

(6) Veřejné parkoviště je stavebně a provozně vymezená plocha místní nebo účelové komunikace anebo samostatná místní nebo účelová komunikace určená ke stání silničního motorového vozidla.

(7) Jízdní pruh nebo pás pro cyklisty je součástí té pozemní komunikace, na jejímž tělese je umístěn. Samostatná stezka pro cyklisty je podle své povahy a umístění buď místní komunikací IV. třídy, nebo účelovou komunikací.

§ 12a

(1) Příslušný silniční správní úřad odpovídá za bezpečnost provozu tunelu o délce přesahující 500 metrů (dále jen "tunel nad 500 m"). Příslušný silniční správní úřad při správě tunelu nad 500 m na základě podkladů správce pozemní komunikace, jejíž součástí je tunel nad 500 m

a) sestavuje bezpečnostní dokumentaci a průběžně v ní zaznamenává změny údajů,

b) vyhotovuje zprávu o mimořádných událostech, k nimž došlo v tunelu nad 500 m,

c) pověřuje koordinací opatření k zajištění bezpečného provozu tunelu nad 500 m fyzickou osobu splňující požadavky, stanovené prováděcím právním předpisem na odbornou kvalifikaci a praxi (dále jen "pověřená osoba").

(2) Zprávu vyhotovenou podle odstavce 1 písm. b) zašle správce tunelu nad 500 m do 30 dnů ode dne, kdy došlo k mimořádné události Ministerstvu dopravy a složkám integrovaného záchranného systému 11c). Údaje z těchto zpráv oznamuje Ministerstvo dopravy každé dva roky Evropské komisi.

(3) Náležitosti bezpečnostní dokumentace tunelu nad 500 m, vzor zprávy o mimořádných

událostech v tunelu nad 500 m, vymezení činnosti pověřené osoby při koordinaci opatření k zajištění bezpečnosti provozu tunelu nad 500 m, požadavky na její odbornou kvalifikaci a praxi stanoví prováděcí právní předpis.

§ 13

Příslušenstvím dálnice, silnice a místní komunikace jsou

- a) přenosné svislé dopravní značky, a dopravní zařízení, 2)
- b) hlásiče náledí, hlásky a jiná zařízení pro provozní informace,
- c) veřejné osvětlení, světelná signalizační zařízení sloužící k řízení provozu,
- d) silniční vegetace, zásněžky, zásobníky a skládky údržbových hmot,
- e) objekty a prostranství bezprostředně sloužící výkonu údržby dálnice, silnice nebo místní komunikace (cestmistrovství) a jejich napojení na příslušnou pozemní komunikaci,
- f) zařízení zabraňující vniknutí volně žijících živočichů (např. ploty, přechodové můstky, tunely),
- g) zařízení pro placení ceny za užívání vymezeného úseku místní komunikace,
- h) technická zařízení a jejich součásti, určená k vyměření, výběru a kontrole úhrady poplatku za užití pozemní komunikace (dále jen "systém elektronického mýtného"), jsou-li umístěna na pozemní komunikaci nebo na silničním pozemku,
- i) technická zařízení a jejich součásti určené k provádění vysokorychlostního kontrolního vážení pomocí nepřenosných vysokorychlostních vah, jsou-li umístěna na pozemní komunikaci nebo na silničním pozemku.

§ 14

(1) O součástech a příslušenství průjezdního úseku dálnice a průjezdního úseku silnice platí ustanovení § 12 a 13 s těmito odchylkami:

- a) zábradlí a obdobná zařízení jsou součástí pouze na mostních objektech a na zdech,
- b) součástmi ani příslušenstvím nejsou zábradlí, řetězy a jiná zařízení pro zajištění a zabezpečení přechodů pro chodce, veřejné osvětlení, světelná signalizační zařízení sloužící k řízení provozu, silniční vegetace.

(2) Součástmi ani příslušenstvím dálnice, silnice a místní komunikace nejsou

- a) sjezdy nebo nájezdy na sousední nemovitosti, hráze vodních nádrží a rybníků, břehy vodních toků, po nichž komunikace probíhá pod úrovní břehové čáry, nábřežní zdi vybudované k regulaci vodního toku, vodohospodářské objekty pod mosty, zařízení melioračních úprav (propusti, podchody),

b) nástupní ostrůvky, označníky zastávek a čekárny linkové osobní dopravy a hromadné veřejné dopravy, trolejová vedení a jejich sloupy, provozní a technická policejní zařízení,

c) úrovňové přejezdy drah bez závor do vzdálenosti 2,5 m od osy krajní koleje a úrovňové přejezdy drah se závorami ve vzdálenosti mezi závorami, zařízení k zabezpečení přejezdů drah, kolejový svršek tramvajové a železniční dopravy v úrovni vozovky do vzdálenosti 0,5 m od vnější hrany kolejnice, samostatná tělesa drah,

d) autobusová nádraží, motely, motoresty, čerpací stanice pohonných hmot a celniště na hraničních přechodech.

(3) Součástí ani příslušenstvím dálnic, silnic a místních komunikací dále nejsou inženýrské sítě, energetická, telekomunikační, tepelná a jiná vedení včetně sloupů těchto vedení, pokud neslouží výlučně vlastníkově dotčené komunikace, reklamní tabule a poutače všeho druhu, stánky a jiná pojízdná nebo přenosná prodejní zařízení.

§ 15

Silniční vegetace

(1) Silniční vegetace na silničních pomocných pozemcích a na jiných vhodných pozemcích tvořících součást dálnice, silnice nebo místní komunikace nesmí ohrožovat bezpečnost užití pozemní komunikace nebo neúměrně ztěžovat použití těchto pozemků k účelům údržby těchto komunikací nebo neúměrně ztěžovat obhospodařování sousedních pozemků.

(2) Na návrh příslušného orgánu Policie České republiky nebo po projednání s ním nebo na návrh silničního správního úřadu nebo po projednání s ním je vlastník dálnice, silnice a místní komunikace oprávněn v souladu se zvláštními předpisy 3) kácet dřeviny na silničních pozemcích.

ČÁST TŘETÍ

VÝSTAVBA DÁLNIČE, SILNICE, MÍSTNÍ KOMUNIKACE A VEŘEJNĚ PŘÍSTUPNÉ ÚČELOVÉ KOMUNIKACE

§ 16

Stavební řízení

(1) Pro stavbu dálnice, silnice, místní komunikace a veřejně přístupné účelové komunikace je speciálním stavebním úřadem 4) příslušný silniční správní úřad. Speciální stavební úřad přizve ke stavebnímu řízení Ministerstvo vnitra, jde-li o stavbu dálnice nebo rychlostní silnice, v ostatních případech příslušný orgán Policie České republiky.

(2) Pokud v tomto zákoně není stanoveno jinak, platí pro územní a stavební řízení stavby dálnice, silnice, místní komunikace nebo veřejně přístupné účelové komunikace zvláštní předpisy o územním plánování a stavebním řádu 5) a nejsou dotčeny předpisy o ochraně životního prostředí. 6)K žádosti o zahájení územního řízení a stavebního řízení pro stavbu tunelu nad 500

m navrhovatel přikládá kromě náležitostí vyžadovaných zvláštním právním předpisem 5) bezpečnostní dokumentaci, která obsahuje bezpečnostní požadavky na tunely nad 500 m. Nevykonává-li Ministerstvo dopravy působnost speciálního stavebního úřadu je dotčeným orgánem v územním a stavebním řízení pro stavbu tunelu nad 500 m.

(3) Prováděcí předpis vymezí, pro které stavební úpravy dálnice, silnice a místní komunikace prováděné na silničním pozemku postačí místo stavebního povolení ohlášení speciálnímu stavebnímu úřadu a pro které udržovací práce není třeba ani toto ohlášení. Prováděcí předpis dále stanoví obecné technické požadavky pro stavbu dálnice, silnice a místní komunikace.

§ 17

nadpis vypuštěn

(1) Pro uskutečnění stavby dálnice, silnice nebo místní komunikace lze vlastnické právo ke stavbě, pozemku a zařízení vyvlastnit podle zvláštního právního předpisu 7). Právo odpovídající věcnému břemenu je právem, které podle zvláštního právního předpisu 8) opravňuje stavebníka ke zřízení požadované stavby na dotčeném pozemku.

(2) Jestliže byla zřízena stavba dálnice, silnice nebo místní komunikace na cizím pozemku a vlastníku této stavby se prokazatelně nepodařilo dosáhnout majetkoprávního vypořádání s vlastníkem pozemku, je příslušný speciální stavební úřad oprávněn na návrh vlastníka stavby zřídit věcné břemeno, které je nezbytné pro výkon vlastnického práva ke stavbě.

(3) Součástí rozhodnutí podle odstavců 1 a 2 je stanovení výše jednorázové náhrady podle zvláštního právního předpisu 7).

§ 18

Zrušení dálnice, silnice nebo místní komunikace

Jestliže zanikl dopravní význam dálnice, silnice nebo místní komunikace a nebylo rozhodnuto o změně kategorie pozemní komunikace, rozhodne příslušný silniční správní úřad o jejím zrušení. Speciální stavební úřad neprodleně rozhodne o změně v užívání stavby nebo o jejím odstranění.

ČÁST ČTVRTÁ

PŘEVEDENÍ VÝKONU NĚKTERÝCH PRÁV A POVINNOSTÍ STÁTU V SOUVISLOSTI S VÝSTAVBOU, PROVOZOVÁNÍM A ÚDRŽBOU DÁLNIČE

§ 18a

Financovat a zajišťovat výstavbu, provozování a údržbu dálnice nebo silnice I. třídy lze na základě smlouvy o převedení výkonu některých práv a povinností státu jako vlastníka dálnice nebo silnice I. třídy (dále jen "koncesionářská smlouva") na právnickou osobu (dále jen

"koncesionář") vybranou postupem podle zákona o schvalování veřejných zakázek. 2b)

§ 18b

Úhrada za výstavbu, provozování a údržbu dálnice nebo silnice I. třídy je koncesionáři na základě koncesionářské smlouvy poskytována postupně v závislosti na ujednání o rozložení rizik, obsaženém v koncesionářské smlouvě, po dokončení výstavby dálnice nebo silnice I. třídy z příjmů Státního fondu dopravní infrastruktury určených na financování výstavby, modernizace, oprav a údržby dálnic a silnic I. třídy. 8a)

§ 18c

Koncesionářskou smlouvu s koncesionářem uzavře jménem státu Ministerstvo dopravy po jejím schválení vládou a po vyslovení souhlasu s údaji vyjadřujícími finanční závazky státu vůči koncesionáři obsaženými v návrhu smlouvy Poslaneckou sněmovnou.

§ 18d

(1) Koncesionářskou smlouvou se stát zavazuje odevzdat koncesionáři územní rozhodnutí pro výstavbu dálnice nebo silnice I. třídy. Koncesionář se zavazuje v území určeném v územním rozhodnutí zajistit na své náklady financování a výstavbu dálnice nebo silnice I. třídy, její provozování a údržbu. Koncesionářská smlouva se uzavírá na dobu nejméně 25 let (dále jen "koncesionářská doba").

(2) Úhradu podle § 18b lze koncesionáři poskytovat ode dne zahájení provozu na dokončené dálnici nebo silnici I. třídy.

(3) Po skončení smluvní doby je koncesionář povinen odevzdat vybudovanou a provozovanou dálnici nebo silnici I. třídy včetně jejího příslušenství státu a stát se zavazuje tuto dálnici nebo silnici I. třídy převzít, odpovídá-li její stavební a dopravně technický stav stavu stanovenému v koncesionářské smlouvě. Součástí odevzdání a převzetí dálnice nebo silnice I. třídy je společné prohlášení o vzájemném vypořádání všech závazků z koncesionářské smlouvy.

§ 18e

Obsah koncesionářské smlouvy

Koncesionářská smlouva musí obsahovat

a) vymezení úseku dálnice nebo silnice I. třídy, který je předmětem výstavby, provozování a údržby a lhůtu jeho výstavby,

b) stanovení výše celkové investice a návratnosti vynaložených prostředků,

c) stanovení technických kritérií pro výstavbu, provoz a údržbu úseku dálnice nebo silnice I. třídy a způsob kontroly jejich dodržování,

- d) závazek státu předat koncesionáři územní rozhodnutí k výstavbě úseku dálnice nebo silnice I. třídy a závazek koncesionáře toto územní rozhodnutí převzít,
- e) rozložení rizik mezi stát a koncesionáře po dobu zajištění výstavby úseku dálnice nebo silnice I. třídy, výstavby, provozování a údržby úseku dálnice nebo silnice I. třídy a závazek koncesionáře převzít území určené územním rozhodnutím k výstavbě úseku dálnice nebo silnice I. třídy po zajištění vlastnických práv nebo práv založených smlouvou provést stavbu nebo práv odpovídajících věcnému břemenu,
- f) závazek koncesionáře financovat a zajistit výstavbu, provoz a údržbu úseku dálnice nebo silnice I. třídy podle parametrů stanovených smlouvou,
- g) závazek koncesionáře zajistit zpracování projektové dokumentace k výstavbě dálnice nebo silnice I. třídy a stavební povolení k výstavbě dálnice nebo silnice I. třídy,
- h) závazek koncesionáře uzavřít s pojišťovnou, která má povolení provozovat pojišťovací činnost na území České republiky, 8b) pojištění majetku a pojištění odpovědnosti za škodu,
- i) závazek státu převést ve smlouvě uvedená práva a povinnosti státu jako vlastníka dálnice nebo silnice I. třídy na koncesionáře za cenu dohodnutou ve smlouvě a závazek koncesionáře tato práva a povinnosti od státu za dohodnutou cenu převzít,
- j) stanovení doby, po kterou bude úsek dálnice nebo silnice I. třídy provozován a udržován koncesionářem,
- k) vymezení stavebního a dopravně technického stavu dálnice nebo silnice I. třídy v době jejího odevzdání koncesionářem a převzetí státem po uplynutí koncesionářské doby,
- l) závazek koncesionáře předat po uplynutí dohodnuté doby úsek dálnice nebo silnice I. třídy státu ve stavebním a dopravně technickém stavu stanoveném smlouvou a závazek státu jej převzít,
- m) závazek koncesionáře poskytovat čtvrtletně Ministerstvu dopravy a spojů písemnou informaci o průběhu výstavby, způsobech zajištění provozování, oprav a údržby dálnice nebo silnice I. třídy,
- n) závazek koncesionáře poskytnout na výzvu Ministerstva dopravy a spojů informace potřebné pro ověření trvání podmínek stanovených v koncesionářské smlouvě,
- o) důvody pro odstoupení od smlouvy,
- p) způsob vzájemného vypořádání pro případ odstoupení od smlouvy,
- r) sankce v případě nedodržení smluvních podmínek.

(1) Jestliže koncesionář provozuje jiné činnosti než výstavbu, provozování a údržbu dálnice nebo silnice I. třídy, je povinen vést pro tyto činnosti oddělené účtování nákladů, tržeb a výnosů včetně tržeb; finanční prostředky z činností hrazených z veřejných prostředků nelze použít na financování jiných činností.

(2) Po dobu trvání koncesionářské smlouvy koncesionář odpovídá za výstavbu, provozování a údržbu dálnice nebo silnice I. třídy a za dodržení stavebního a dopravně technického stavu dálnice nebo silnice I. třídy stanoveného tímto zákonem.

ČÁST PÁTÁ

UŽÍVÁNÍ POZEMNÍCH KOMUNIKACÍ

§ 19

Obecné užívání

(1) V mezích zvláštních předpisů upravujících provoz na pozemních komunikacích 2) a za podmínek stanovených tímto zákonem smí každý užívat pozemní komunikace bezplatně obvyklým způsobem a k účelům, ke kterým jsou určeny (dále jen "obecné užívání"), pokud pro zvláštní případy nestanoví tento zákon nebo zvláštní předpis 9) jinak. Uživatel se musí přizpůsobit stavebnímu stavu a dopravně technickému stavu dotčené pozemní komunikace.

(2) Dálnice, silnice a místní komunikace, jejich součásti a příslušenství je zakázáno znečišťovat nebo poškozovat. Na dálnicích, silnicích a místních komunikacích je dále zakázáno

a) neoprávněně odstraňovat, zakrývat, přemísťovat, osazovat nebo pozměňovat dopravní značky a dopravní zařízení, anebo na těchto věcech cokoli umísťovat,

b) používat pásová a jiná vozidla, jejichž kola nejsou opatřena pneumatikami nebo gumovými obručemi, nebo používat jiné stroje a zařízení, které mohou způsobit poškození komunikace; výjimečně lze povolit jako zvláštní užívání (§ 25) použití silnice nebo místní komunikace pásovými vozidly Armády České republiky nebo historickými vozidly,

c) používat sněhové řetězy v úsecích, kde vozovka není dostatečně pokryta sněhovou nebo ledovou vrstvou,

d) používat hroty v pneumatikách, pokud zvláštní předpis 10) nestanoví jinak,

e) vypouštět vodu, splašky a jiné tekuté odpady,

f) rozjíždět dočasné skládky údržbových hmot, otáčet zemědělské nebo lesní stroje a potahy při provádění polních nebo lesních prací,

g) odstavovat silniční vozidlo, které je trvale technicky nezpůsobilé k provozu 10) a není opatřeno státní poznávací značkou 11) nebo které je zjevně trvale technicky nezpůsobilé k provozu (dále jen "vrak"),

h) umisťovat nebo provozovat pojízdné nebo přenosné zařízení, které je určeno k prodeji zkapalněných ropných plynů (čerpací stanice).

(3) Vlastník vraku je povinen na výzvu vlastníka dálnice, silnice nebo místní komunikace odstranit vrak do dvou měsíců od doručení výzvy k odstranění. Neučiní-li tak, odstraní a zlikviduje vrak vlastník této pozemní komunikace na náklady vlastníka vraku.

(4) Nemůže-li vlastník dálnice, silnice nebo místní komunikace zjistit vlastníka vraku, zveřejní výzvu k odstranění vraku způsobem v místě obvyklým a po marném uplynutí lhůty dvou měsíců ode dne zveřejnění výzvy odstraní a zlikviduje vrak na své náklady. Zjistí-li vlastník dálnice, silnice nebo místní komunikace vlastníka vraku dodatečně, může vůči němu uplatnit nárok na náhradu nákladů vzniklých odstraněním a likvidací vraku.

(5) Silniční správní úřad je oprávněn rozhodnout o označení místní komunikace nebo průjezdního úseku silnice nebo jejich částí, na kterých je z důvodu veřejného zájmu dočasně zakázáno stání silničních vozidel, příslušnou dopravní značkou podle zvláštního předpisu. 2) Rozhodnutí o označení musí být provedeno nejméně týden před dnem dočasného zákazu stání na příslušné pozemní komunikaci a na řízení silničního správního úřadu se v tomto případě nevztahují obecné předpisy o správním řízení.

(6) V případě neuposlechnutí rozhodnutí silničního správního úřadu podle předchozího odstavce je vlastník místní komunikace nebo průjezdního úseku silnice oprávněn odstranit silniční vozidlo na náklady jeho provozovatele, pokud provozovatel silničního vozidla neprokáže závažné důvody, které mu znemožnily, aby silniční vozidlo odstranil včas sám; v tomto případě hradí náklady spojené s odstraněním silničního vozidla ten, na jehož žádost bylo silničním správním úřadem vydáno rozhodnutí.

Zpoplatnění obecného užívání a druhy zpoplatnění

§ 20

(1) Užívání pozemní komunikace, kterou určí prováděcí právní předpis a která je označena dopravní značkou označující zpoplatnění 11a), stanoveným druhem motorového vozidla, podléhá zpoplatnění (dále jen "zpoplatněná pozemní komunikace").

(2) Zpoplatnění se stanoví podle

a) typu vozidla a ujeté vzdálenosti po zpoplatněné pozemní komunikaci (dále jen "mýtné"), nebo

b) časového období užívání zpoplatněné pozemní komunikace (dále jen "časový poplatek").

(3) Za užití zpoplatněné pozemní komunikace stanoveným druhem motorového vozidla nelze uložit současně časový poplatek a mýtné.

(4) Peněžní prostředky získané ze zpoplatnění jsou příjmem státního rozpočtu.

§ 20a

Osvobození od zpoplatnění

(1) Zpoplatnění nepodléhá užití zpoplatněné pozemní komunikace silničním motorovým vozidlem

a) vybaveným zvláštním výstražným světlem podle zvláštního právního předpisu 11b), pokud se jedná o vozidlo

1. Vězeňské služby České republiky,
2. zdravotnické záchranné služby a dopravy nemocných, raněných a rodiček,
3. složky integrovaného záchranného systému 11c) neuvedené v bodech 1 až 3,

b) Ministerstva vnitra používaným Policií České republiky a opatřeným nápisem "POLICIE",

c) ozbrojených sil České republiky 11d), včetně vozidel používaných Vojenskou policií a opatřených nápisem "VOJENSKÁ POLICIE" a vozidel ozbrojených sil jiného státu na základě vzájemnosti,

d) celních orgánů opatřeným nápisem "CELNÍ SPRÁVA" 11e),

e) hasičských záchranných sborů a jednotek dobrovolných hasičů opatřených nápisem "HASIČI",

f) přepravujícím těžce zdravotně postižené občany, kterým byly podle zvláštního právního předpisu 11f) přiznány výhody II. stupně, s výjimkou postižených úplnou nebo praktickou hluchotou, nebo III. stupně, pokud držitelem silničního motorového vozidla je postižená osoba sama nebo osoba jí blízká 11g),

g) přepravujícím nezaopatřené děti, které jsou léčeny pro onemocnění zhoubným nádorem nebo hemoblastosou, pokud rodiče nebo jim naroveň postavené osoby pobírají příspěvek na provoz silničního motorového vozidla podle zvláštního právního předpisu 11f),

h) při odstraňování následků dopravních nehod na zpoplatněné pozemní komunikaci, při provádění záchranných a likvidačních prací a při ochraně obyvatelstva 11c) nebo při záchranně života a ochraně zdraví osob,

i) Správy státních hmotných rezerv při přepravě materiálů státních hmotných rezerv, nebo humanitární pomoci státu za krizových situací podle zvláštního právního předpisu 11h),

j) správce zpoplatněné pozemní komunikace.

(2) Je-li nutno při uzavírce podle § 24 užit pro vedení objížd'ky zpoplatněnou komunikaci, je možné užit tuto komunikaci bez zpoplatnění.

Časový poplatek

(1) Zpoplatněnou pozemní komunikaci lze užit silničním motorovým vozidlem nejméně se čtyřmi koly, jehož největší povolená hmotnost činí nejvýše 3,5 tuny (dále jen "vozidlo v systému časového zpoplatnění"), pouze po úhradě časového poplatku. Časový poplatek lze uhradit na jeden rok, jeden měsíc nebo na deset dnů.

(2) Horní hranice výše časového poplatku na jeden rok činí pro vozidlo v systému časového zpoplatnění 1 500 Kč.

(3) Výše časového poplatku na jeden měsíc a časového poplatku na deset dnů se stanoví poměrně k výši časového poplatku na jeden kalendářní rok. Výši časových poplatků stanoví prováděcí právní předpis.

§ 21a

Elektronický kupón

(1) Časový poplatek se platí před užitím zpoplatněné pozemní komunikace. Úhrada časového poplatku se prokazuje pomocí elektronického zařízení schváleného podle zvláštního zákona 11j), které musí být umístěno ve vozidle nebo na vozidle v systému časového zpoplatnění (dále jen „elektronický kupón“).

(2) Elektronický kupón je přenositelný a není vázán na konkrétní osobu nebo na konkrétní vozidlo v systému časového zpoplatnění.

(3) Elektronický kupón je na viditelném místě označen identifikačním číslem, které současně uchovává v elektronické podobě způsobem umožňujícím jeho dálkovou kontrolu. Identifikační číslo přiřazené elektronickému kupónu je jedinečné pro každý elektronický kupón a slouží pro evidenci období, na které byl uhrazen časový poplatek ve vztahu k danému elektronickému kupónu. Ke každému elektronickému kupónu je přidělen bezpečnostní kód.

(4) Vozidlo v systému časového zpoplatnění s výjimkou vozidla osvobozeného od zpoplatnění podle § 20a musí být vybaveno elektronickým kupónem.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví bližší podrobnosti o umístění elektronického kupónu ve vozidle nebo na vozidle v systému časového zpoplatnění, o nakládání s elektronickým kupónem, o výdeji, výměně a o vracení elektronických kupónů.

§ 21b

Doba platnosti elektronického kupónu

(1) Dobou platnosti elektronického kupónu se rozumí doba, na kterou byl k identifikačnímu číslu daného elektronického kupónu uhrazen časový poplatek. Doba platnosti elektronického kupónu počíná dnem určeným při úhradě časového poplatku osobou, která jej uhradila, a končí:

a) v případě časového poplatku na jeden rok uplynutím dne předcházejícího témuž dni a měsíci

bezprostředně následujícího kalendářního roku. Není-li takový den v příslušném kalendářním měsíci následujícího kalendářního roku, skončí uvedená doba uplynutím posledního dne tohoto kalendářního měsíce,

b) v případě časového poplatku na jeden měsíc uplynutím dne bezprostředně následujícího měsíce, který předchází dni, který se číselně shoduje s prvním dnem období, na které byl časový poplatek uhrazen. Není-li takový den v příslušném kalendářním měsíci, skončí uvedená doba uplynutím posledního dne tohoto kalendářního měsíce, a

c) v případě časového poplatku na deset dnů uplynutím devátého dne následujícího po prvním dni období, na které byl časový poplatek uhrazen.

(2) Počátek doby platnosti elektronického kupónu lze stanovit nejdříve na den úhrady časového poplatku a nejpozději na šedesátý den po dni úhrady časového poplatku.

§ 21c

Výdej elektronických kupónů

(1) Výdej elektronických kupónů, výběr časových poplatků a vedení evidence údajů o elektronických kupónech, jejich identifikačních číslech, bezpečnostních kódech, uhrazených časových poplatcích, vybraných kaucích a poskytnutých bonusech zajišťuje Ministerstvo dopravy, které může pověřit těmito činnostmi, včetně výběru časových poplatků, organizaci zřízenou Ministerstvem dopravy (dále jen „provozovatel systému časového zpoplatnění“). Činnostmi spojenými s výdejem elektronických kupónů a výběrem časových poplatků může provozovatel systému časového zpoplatnění pověřit fyzickou nebo právnickou osobu.

(2) Provozovatel systému časového zpoplatnění vede v evidenci údajů o časových poplatcích záznamy o identifikačních číslech elektronických kupónů a o době, na kterou byl uhrazen časový poplatek k příslušnému identifikačnímu číslu elektronického kupónu, a další údaje v rozsahu a způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem.

(3) Provozovatel systému časového zpoplatnění nebo jím zmocněná osoba je oprávněna k výběru

a) časového poplatku,

b) kauce proti vydání elektronického kupónu,

c) úplaty za službu dle odstavce 8.

(4) Provozovatel systému časového zpoplatnění je povinen poskytnout bezúplatně elektronický kupón osobě, která o to požádá a současně uhradí časový poplatek. Při úhradě časového poplatku na jeden měsíc nebo na deset dnů je provozovatel systému časového zpoplatnění oprávněn vybrat kauci proti vydání elektronického kupónu ve výši stanovené prováděcím předpisem. Při úhradě časového poplatku na další období k již vydanému elektronickému kupónu se kauce nevybírání. Složení kauce je zárukou, že elektronický kupón bude

vrácen nepoškozený. Výše kauce nesmí převýšit pořizovací cenu elektronického kupónu. Výši kauce a bližší podrobnosti o podmínkách výběru a vrácení kauce stanoví prováděcí právní předpis.

(5) Po převzetí nepoškozeného elektronického kupónu vrátí provozovatel systému časového zpoplatnění kauci v plné výši osobě, která při vrácení nepoškozeného elektronického kupónu uvede bezpečnostní kód přidělený k tomuto elektronickému kupónu.

(6) Uhrazená kauce se nevrací v případě, že provozovateli systému časového zpoplatnění nebude vrácen nepoškozený elektronický kupón spolu s uvedením přiděleného bezpečnostního kódu do 1 roku od skončení období, na které byl k elektronickému kupónu naposled uhrazen časový poplatek. Nevrácené kauce jsou příjmem státního rozpočtu.

(7) V případě vrácení elektronického kupónu před uplynutím doby jeho platnosti se uhrazený časový poplatek ani jeho část nevrací.

(8) Provozovatel systému časového zpoplatnění provede v evidenci údajů o elektronických kupónech záznam o vyřazení poškozeného, zničeného nebo ztraceného elektronického kupónu z evidence na požádání osoby, která uvede identifikační číslo a bezpečnostní kód přidělené k takovému elektronickému kupónu. Provozovatel systému časového zpoplatnění současně převede údaje o době platnosti poškozeného, zničeného nebo ztraceného elektronického kupónu k identifikačnímu číslu nově poskytnutého elektronického kupónu náhradou za poškozený, zničený nebo ztracený elektronický kupón osobě, která o to požádá a uhradí za službu podle tohoto odstavce úplaty, jejíž výši stanoví prováděcí právní předpis.

(9) Výše úplaty za službu související s vyřazením elektronického kupónu z evidence a vydáním nového elektronického kupónu dle odstavce 8 nesmí přesáhnout výši kauce dle odstavce 4. Přijaté úplaty za službu dle odstavce 8 jsou příjmem provozovatele systému časového zpoplatnění.

§ 21d

Způsob placení časového poplatku a bonus

(1) Časový poplatek se hradí u provozovatele systému časového zpoplatnění podle § 21c. Uvedením identifikačního čísla elektronického kupónu prokáže řidič vozidla v systému časového zpoplatnění úhradu časového poplatku.

(2) Provozovatel systému časového zpoplatnění může poskytnout slevu (bonus) z časového poplatku při opakované úhradě časového poplatku na jeden rok. Bližší podrobnosti o podmínkách poskytnutí bonusu stanoví prováděcí právní předpis.

(3) Výše poskytnutého bonusu nesmí převýšit 30 % z výše časového poplatku na jeden rok stanoveného prováděcím právním předpisem ke dni jeho úhrady. Výši bonusu stanoví prováděcí právní předpis.

§ 21e

Povinnosti řidiče vozidla v systému časového zpoplatnění

Řidič vozidla v systému časového zpoplatnění je povinen

- a) uhradit časový poplatek,
- b) umístit elektronický kupón ve vozidle nebo na vozidle na místo určené prováděcím předpisem,
- c) sledovat technickou funkčnost elektronického kupónu,
- d) na požádání umožnit kontrolu úhrady časového poplatku příslušníkem Policie České republiky (dále jen „policista“) nebo celníkem,
a na požádání předložit doklady potřebné ke kontrole podmínek pro uplatnění osvobození podle § 20a odst. 1 policistou nebo celníkem.

Mýtné

§ 22

(1) Užití zpoplatněné pozemní komunikace silničním motorovým vozidlem nejméně se čtyřmi koly, jehož největší povolená hmotnost činí více než 3,5 tuny (dále jen "vozidlo v systému elektronického mýtného"), podléhá úhradě mýtného.

(2) Výše mýtného se zjišťuje pomocí systému elektronického mýtného, jehož součástí je elektronické palubní zařízení schválené podle zvláštního zákona 11j), kterým musí být vybaveno vozidlo v systému elektronického mýtného (dále jen „elektronické zařízení“). Elektronické zařízení je nepřenositelné a jeho užití je vázáno na konkrétní vozidlo zaevidované v systému elektronického mýtného. Výše mýtného se stanoví součinem sazby mýtného a ujeté vzdálenosti po zpoplatněné pozemní komunikaci. Sazby mýtného mohou být rozlišeny podle emisní třídy vozidla, počtu náprav vozidla nebo jízdní soupravy, období dne, dne nebo podle období roku.

(3) U vozidel osvobozených od zpoplatnění podle § 20a se mýtné nehradí. Vozidlo v systému elektronického mýtného musí být pro účely kontroly vybaveno elektronickým zařízením, s výjimkou podle § 20a odst. 2.

(4) Výši sazeb mýtného a rozlišení sazeb mýtného podle kritérií uvedených v odstavci 2 stanoví prováděcí právní předpis.

(5) Při stanovení sazeb mýtného nesmí celkový výnos z uloženého mýtného za období kalendářního roku překročit poměrnou část nákladů vynaložených na zpoplatněné pozemní komunikace. Náklady vynaloženými na zpoplatněné pozemní komunikace jsou

- a) náklady na výstavbu zpoplatněných pozemních komunikací,
- b) náklady na údržbu a opravu zpoplatněných pozemních komunikací,

c) náklady na správu související s provozem zpoplatněných pozemních komunikací a

d) náklady na výstavbu a provoz systému elektronického mýtného.

(6) Překročí-li v kalendářním roce celkový příjem z uloženého mýtného poměrnou část nákladů vynaložených na zpoplatněné pozemní komunikace podle odstavce 5, sazby mýtného se upraví do dvou let od zjištění tohoto překročení tak, aby celkový výnos z uloženého mýtného nepřesáhl výši těchto nákladů.

(7) Strukturu, popis, způsob výpočtu nákladů uvedených v odstavci 5 a způsob stanovení sazeb mýtného stanoví prováděcí právní předpis.

§ 22a

Provoz systému elektronického mýtného

(1) Provoz systému elektronického mýtného a výběr mýtného zajišťuje Ministerstvo dopravy. Ministerstvo dopravy může pověřit provozem systému elektronického mýtného a výběrem mýtného organizaci zřízenou Ministerstvem dopravy (dále jen "provozovatel systému elektronického mýtného") na základě souhlasu vlády.

(2) Ministerstvo dopravy a organizace pověřená provozem systému elektronického mýtného a výběrem mýtného spolupracuje při provozování systému a výběru elektronického mýtného s Policií České republiky. Za tím účelem vytvoří organizace pověřená provozem systému elektronického mýtného především na síti dálnic a rychlostních silnic organizační a technické předpoklady pro dohled na bezpečnost a plynulost dopravních proudů, mimořádných situací a provozu na dálnicích a rychlostních silnicích.

(3) Systém elektronického mýtného musí splňovat tyto základní podmínky:

a) musí umožnit snadnou propojitelnost se systémy elektronického mýtného v rámci Evropských společenství (dále jen "interoperabilita"), v souladu s příslušným předpisem Evropských společenství 11k),

b) jeho zavedení nesmí diskriminovat tuzemské uživatele ani uživatele z jiných členských států Evropských společenství.

(4) Technické podmínky systému elektronického mýtného stanoví prováděcí právní předpis.

§ 22b

Práva a povinnosti provozovatele systému elektronického mýtného

(1) Provozovatel systému elektronického mýtného je povinen

a) určit druhy elektronických zařízení, které lze evidovat v systému elektronického mýtného,

b) vést evidenci údajů pro účely provozování systému elektronického mýtného (dále jen "evidence údajů o mýtném"),

c) zajistit bezplatné poskytnutí elektronického zařízení každému provozovateli vozidla v systému elektronického mýtného nebo jím zmocněné osobě 11l), která o to požádá,

d) zajistit výběr mýtného od provozovatele vozidla v systému elektronického mýtného nebo od jím zmocněné osoby 11l).

(2) Evidence údajů o mýtném je informačním systémem veřejné správy podle zvláštního zákona 11m), jehož správcem je provozovatel systému elektronického mýtného. Evidence údajů o mýtném obsahuje údaje o

a) provozovatelích vozidel v systému elektronického mýtného a jejich vlastnících, není-li vlastníkem provozovatelem,

b) vozidlech, která byla zaevidována do systému elektronického mýtného,

c) čase a místě průjezdu vozidel v systému elektronického mýtného,

d) používaných elektronických zařízení,

e) vozidlech, za která nebyla splněna povinnost uhradit mýtné, a o jimi ujetých kilometrech,

f) dalších skutečnostech, které jsou nezbytné pro provozování systému elektronického mýtného, stanovených prováděcím právním předpisem.

(3) Provozovatel systému elektronického mýtného v evidenci údajů o mýtném zpracovává údaje způsobem stanoveným zvláštním zákonem 11m). Provozovatel systému elektronického mýtného poskytuje údaje z evidence údajů o mýtném na základě písemné žádosti správcům pozemních komunikací, silničním správním úřadům, Policii České republiky, Bezpečnostní informační službě, Celní správě České republiky v rozsahu nezbytném pro výkon působnosti podle tohoto zákona a Centrálnímu systému dopravních informací.

(4) Provozovatel systému elektronického mýtného je oprávněn požadovat od provozovatele vozidla v systému elektronického mýtného nebo od jím zmocněné osoby 11l) s výjimkou vozidla v systému elektronického mýtného, jehož užití na zpoplatněné pozemní komunikaci zpoplatnění nepodléhá,

a) úhradu mýtného,

b) složení kauce maximálně do výše pořizovací ceny elektronického zařízení.

(5) Složení kauce je zárukou, že elektronické zařízení bude vráceno funkční a nepoškozené provozovateli systému elektronického mýtného. Po převzetí funkčního a nepoškozeného elektronického zařízení vrátí provozovatel systému elektronického mýtného

kauci v plné výši osobě, která kauci složila, nebo jiné zmocněné osobě 11l).

(6) Výši kauce stanoví prováděcí právní předpis.

Povinnosti provozovatele a řidiče vozidla v systému elektronického mýtného

§ 22c

(1) Provozovatel vozidla v systému elektronického mýtného je před užitím zpoplatněné pozemní komunikace povinen

- a) provozovateli systému elektronického mýtného poskytnout údaje potřebné k zaevidování jím provozovaného vozidla do systému elektronického mýtného,
- b) zajistit instalování zaevidovaného elektronického zařízení do vozidla v systému elektronického mýtného,
- c) poučit řidiče jím provozovaných vozidel o způsobu nakládání s elektronickým zařízením a jeho užíváním.

(2) Provozovatel vozidla v systému elektronického mýtného je povinen zajistit úhradu mýtného podle podmínek sjednaných s provozovatelem systému elektronického mýtného.

(3) Provozovatel vozidla nesmí

- a) použít zaevidované elektronické zařízení do jiného vozidla v systému elektronického mýtného,
- b) přikázat, dovolit, ani svěřit řízení vozidla v systému elektronického mýtného na zpoplatněné pozemní komunikaci, pokud toto vozidlo není zaevidováno a vybaveno elektronickým zařízením vozidla.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví způsob provádění evidence v systému elektronického mýtného, způsob nakládání s elektronickým zařízením a jeho užívání, podmínky pro zajištění interoperability systémů elektronického mýtného v souladu s příslušným předpisem Evropských společenství 11k), způsob úhrady mýtného a způsob prokázání úhrady mýtného.

(5) Podrobnosti podmínek úhrady mýtného na zpoplatněné pozemní komunikaci v systému elektronického mýtného mohou být stanoveny ve smluvních podmínkách provozovatele systému elektronického mýtného.

§ 22d

(1) Řidič vozidla v systému elektronického mýtného je povinen

- a) před užitím zpoplatněné pozemní komunikace zajistit zaevidování vozidla v systému elektronického mýtného a instalaci elektronického zařízení do zaevidovaného vozidla v systému elektronického mýtného, nebyly-li povinnosti splněny provozovatelem vozidla podle § 22c odst.

- l písm. a) a b), a zadat do elektronického zařízení údaje umožňující správné stanovení mýtného,
- b) po celou dobu jízdy po zpoplatněné pozemní komunikaci udržovat elektronické zařízení v provozu,
- c) nakládat s elektronickým zařízením pouze způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem,
- d) uhradit mýtné, nebylo-li uhrazeno provozovatelem vozidla v systému elektronického mýtného,
- e) na výzvu policisty nebo celníka umožnit kontrolu úhrady mýtného a funkčnosti elektronického zařízení.

(2) Řidič vozidla v systému elektronického mýtného nesmí řídit vozidlo v systému elektronického mýtného po zpoplatněné pozemní komunikaci, pokud toto vozidlo není v systému elektronického mýtného zaevidováno a vybaveno příslušným elektronickým zařízením.

(3) Druhy údajů, které jsou potřebné k zadání do elektronického zařízení a které umožňují stanovení mýtného, a podmínky užívání elektronického zařízení stanoví prováděcí právní předpis.

§ 22e

Nezaplatí-li dlužné mýtné provozovatel vozidla v systému elektronického mýtného ani na základě výzvy provozovatele systému elektronického mýtného, ve kterém bude stanovena přiměřená lhůta k úhradě, je provozovatel elektronického mýtného oprávněn domáhat se svého práva u soudu včetně zaplacení úroku z prodlení určeného předpisy práva občanského.

§ 23

(1) Pro účely organizování dopravy na území obce může obec v nařízení obce vymezit oblasti obce, ve kterých lze místní komunikace nebo jejich určené úseky užít za cenu sjednanou v souladu s cenovými předpisy 12)

- a) k stání silničního motorového vozidla v obci na dobu časově omezenou, nejvýše však na dobu 24 hodin,
- b) k odstavení nákladního vozidla nebo jízdní soupravy v obci na dobu potřebnou k zajištění celního odbavení,
- c) k stání silničního motorového vozidla provozovaného právnickou nebo fyzickou osobou za účelem podnikání podle zvláštního právního předpisu, 12a) která má sídlo nebo provozovnu ve vymezené oblasti obce, nebo k stání silničního motorového vozidla fyzické osoby, která má místo trvalého pobytu nebo je vlastníkem nemovitosti ve vymezené oblasti obce,
nebude-li tímto užitím ohrožena bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích a jiný veřejný zájem. V nařízení obce stanoví obec způsob placení sjednané ceny a způsob prokazování jejího zaplacení.

(2) Místní komunikace nebo jejich určené úseky podle odstavce 1 musí být označeny příslušnou dopravní značkou podle zvláštního právního předpisu. 2)

(3) V nařízení obec může vymezit oblasti obce, ve kterých nelze místní komunikace nebo jejich určené úseky užít k účelům uvedeným v odstavci 1 písm. a) až c).

(4) Pro účely organizování dopravy na území obce může obec v nařízení obce vymezit oblasti obce s časovým a druhovým omezením zásobování. V nařízení obce stanoví obec druhy a kategorie silničních vozidel, časové vymezení a činnosti, které jsou předmětem omezení.

§ 24

Omezení obecného užívání uzavírkami a objížd'kami

(1) Provoz na dálnicích, silnicích, místních komunikacích a veřejně přístupných účelových komunikacích může být částečně nebo úplně uzavřen, popřípadě může být nařízena objížd'ka. Nikdo nemá nárok na náhradu případných ztrát, jež mu vzniknou v důsledku uzavírky nebo objížd'ky.

(2) O uzavírce a objížd'ce rozhoduje příslušný silniční správní úřad na základě žádosti osoby, v jejímž zájmu má dojít k uzavírce. Příslušný silniční správní úřad žádost projedná

a) s vlastníkem pozemní komunikace, která má být uzavřena, a s vlastníkem pozemní komunikace, po níž má být vedena objížd'ka,

b) s obcí, na jejímž zastavěném území má být povolena uzavírka nebo nařízena objížd'ka,

c) s provozovatelem dráhy, 13) jde-li o pozemní komunikaci, na níž je umístěna dráha.

(3) Týká-li se uzavírka územního obvodu více silničních správních úřadů, přísluší rozhodování silničnímu správnímu úřadu, v jehož územním obvodu je nejdelší část uzavírky; ostatní silniční správní úřady jsou v těchto případech dotčenými správními úřady.

(4) Při rozhodování příslušný silniční správní úřad dbá, aby uzavírka byla vždy omezena na nejkratší možnou dobu, objížd'ka byla řádně technicky zabezpečena a byla z hlediska provozu vyhovující a aby byl umožněn přístup k sousedním nemovitostem. Silniční správní úřad může v rozhodnutí stanovit podmínky, při jejichž nesplnění může udělené povolení omezit nebo zrušit. Odvolání proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek.

(5) Příslušný silniční správní úřad rozhodnutí neprodleně oznámí

a) příslušným okresním orgánům požární ochrany,

b) příslušným okresním orgánům zdravotní služby,

c) dopravcům v linkové osobní dopravě, jde-li o pozemní komunikaci, na níž je tato doprava provozována a jsou-li silničnímu správnímu úřadu tito dopravci známi,

d) všem silničním správním úřadům, které povolují přepravy zvláště těžkých nebo rozměrných předmětů, jde-li o uzavírku pozemní komunikace používané k tomuto druhu přepravy.

e) Ministerstvu vnitra, jde-li o dálnice nebo rychlostní silnice, v ostatních případech příslušnému orgánu Policie České republiky.

(6) Vlastník dálnice, silnice, místní komunikace nebo veřejně přístupné účelové komunikace, po níž má být vedena objížďka, je povinen strpět bezúplatně provoz převedený na ni z uzavřené pozemní komunikace. Případné úpravy objížďkových pozemních komunikací nutné z důvodu objížďky a náhrada případných následných škod se stanoví v podmínkách rozhodnutí o uzavírce a objížďce a uskuteční na náklad žadatele o uzavírku a objížďku.

(7) Uzavírka a objížďka musí být označena předepsaným způsobem. Označení zabezpečuje žadatel o uzavírku a objížďku na svůj náklad a odpovídá za jeho stav po dobu trvání uzavírky a objížďky.

(8) V případě nebezpečí z prodlení (živelní pohromy, dopravní nehody, zřícení nebo poškození objektů) musí příslušnou část pozemní komunikace neprodleně uzavřít a označit alespoň provizorním způsobem její vlastník. V případě havárie inženýrské sítě nebo jiného vedení je povinen příslušnou část pozemní komunikace neprodleně uzavřít a alespoň provizorně označit vlastník této inženýrské sítě nebo tohoto vedení a věc neprodleně oznámit vlastníkovi pozemní komunikace. Tím není dotčeno ustanovení § 36 odst. 6.

(9) Prováděcí předpis stanoví náležitosti žádosti o povolení uzavírky a o nařízení objížďky a náležitosti rozhodnutí v těchto věcech.

§ 25

Zvláštní užívání

(1) K užívání dálnic, silnic a místních komunikací jiným než obvyklým způsobem nebo k jiným účelům, než pro které jsou určeny (dále jen "zvláštní užívání"), je třeba povolení příslušného silničního správního úřadu vydaného s předchozím souhlasem vlastníka dotčené pozemní komunikace, a může-li zvláštní užívání ovlivnit bezpečnost nebo plynulost silničního provozu, také s předchozím souhlasem Ministerstva vnitra, jde-li o dálnici a rychlostní silnici, v ostatních případech se souhlasem příslušného orgánu Policie České republiky. Souhlas vlastníka se zvláštním užíváním podle odstavce 6 písm. c) bodu 3 a odstavce 6 písm. d) se nevyžaduje v případě, že se jedná o veřejně prospěšnou stavbu; k návrhu na zvláštní užívání může vlastník uplatnit námitky, o kterých rozhodne silniční správní úřad.

(2) Silniční správní úřad vydá rozhodnutí o povolení zvláštního užívání právnické nebo fyzické osobě na základě písemné žádosti na dobu určitou a v rozhodnutí stanoví podmínky zvláštního užívání. Povolení ke zvláštnímu užívání nezbavuje uživatele povinnosti k náhradám za poškození nebo znečištění dálnice, silnice nebo místní komunikace.

(3) Porušuje-li právnická nebo fyzická osoba podmínky stanovené v rozhodnutí o vydání

povolení, silniční správní úřad rozhodne o odnětí povolení. Právnické nebo fyzické osobě, které bylo odňato povolení ke zvláštnímu užívání, lze udělit povolení ke zvláštnímu užívání na základě znovu podané žádosti nejdříve po uplynutí tří let ode dne, kdy rozhodnutí o odnětí povolení ke zvláštnímu užívání nabylo právní moci.

(4) Silniční správní úřad může rozhodnout o změně vydaného povolení na základě odůvodněné žádosti držitele povolení ke zvláštnímu užívání.

(5) V době branné pohotovosti státu není třeba povolení ke zvláštnímu užívání pro vozidla Armády České republiky.

(6) Zvláštním užíváním dálnice, silnice a místní komunikace je

a) přeprava zvláště těžkých nebo rozměrných předmětů a užívání vozidel, jejichž rozměry nebo hmotnost přesahují míru stanovenou zvláštními předpisy, 10)

b) užití dálnice, rychlostní silnice nebo rychlostní místní komunikace silničními motorovými vozidly, jejichž nejvyšší povolená rychlost je nižší, než stanoví zvláštní předpis, 2)

c) užití dálnice, silnice nebo místní komunikace a silničního pomocného pozemku pro

1. umístování a provozování reklamních poutačů, propagačních a jiných zařízení, světelných zdrojů, barevných ploch a jiných obdobných zařízení (dále jen "reklamní zařízení"),

2. umístování, skládání a nakládání věcí nebo materiálů nesloužících k údržbě nebo opravám těchto komunikací, nebudou-li neprodleně odstraněny (zařízení stavenišť, skládka stavebních hmot nebo paliva apod.),

3. provádění stavebních prací,

4. zřizování vyhrazeného parkování,

5. zřizování a provoz stánků, pojízdných či přenosných prodejních a jiných podobných zařízení,

6. audiovizuální tvorbu,

d) umístění inženýrských sítí a jiných nadzemních nebo podzemních vedení všeho druhu v silničním pozemku, na něm nebo na mostních objektech,

e) pořádání sportovních, kulturních, náboženských, zábavních a podobných akcí, jestliže by jimi mohla být ohrožena bezpečnost nebo plynulost silničního provozu,

f) výjimečné užití silnice nebo místní komunikace pásovými vozidly Armády České republiky nebo historickými vozidly, jejichž kola nejsou opatřena pneumatikami nebo gumovými obručemi,

g) výjimečné užití místní komunikace a silnice samojízdnými pracovními stroji a přípojnými vozidly traktorů, které nemají schválenou technickou způsobilost podle zvláštního právního předpisu. 13a)

(7) Zvláštní užívání spočívající v umístění a provozování reklamního zařízení může povolit příslušný silniční správní úřad nejdéle na dobu pěti let, bude-li umístění a provozování reklamního zařízení splňovat tyto podmínky:

a) nebude jej možné zaměnit s dopravními značkami ani dopravními zařízeními,

b) nebude oslňovat uživatele dotčené pozemní komunikace a

c) pozemní komunikace v místě, kde je umístěno reklamní zařízení, bude vybavena na náklad vlastníka reklamního zařízení svodidly nebo jinak zabezpečena proti možnému střetu vozidel s konstrukcí reklamního zařízení.

Podmínky stanovené v povolení musí trvat po celou dobu platnosti povolení. Zánik některé z podmínek je povinen vlastník reklamního zařízení oznámit do 30 dnů příslušnému silničnímu správnímu úřadu, který povolení odejme.

(8) Věci umístěné, zřizované nebo provozované bez povolení podle odstavce 1 nebo v rozporu s ním, s výjimkou reklamních zařízení, je jejich vlastník povinen odstranit neprodleně po doručení výzvy příslušného silničního správního úřadu. Neučiní-li tak, zajistí odstranění a likvidaci věci příslušný silniční správní úřad na náklady vlastníka věci.

(9) Nemůže-li příslušný silniční správní úřad zjistit vlastníka věci umístěné, zřizované nebo provozované bez povolení podle odstavce 1, s výjimkou reklamních zařízení, zveřejní výzvu k odstranění věci způsobem v místě obvyklým a po marném uplynutí lhůty 10 dnů ode dne zveřejnění výzvy zajistí odstranění a likvidaci věci na náklady vlastníka dotčené pozemní komunikace. Zjistí-li vlastník dálnice, silnice nebo místní komunikace vlastníka věci dodatečně, může vůči němu uplatnit nárok na náhradu nákladů vzniklých odstraněním a likvidací věci.

(10) Silniční správní úřad je povinen do sedmi dnů ode dne, kdy se dozvěděl o zřízení nebo existenci reklamního zařízení umístěného na dálnici, silnici nebo místní komunikaci nebo na silničním pomocném pozemku bez povolení ke zvláštnímu užívání vydaného příslušným silničním správním úřadem, vyzvat vlastníka reklamního zařízení k jeho odstranění. Vlastník reklamního zařízení je povinen reklamní zařízení neprodleně, nejdéle do pěti pracovních dnů po doručení výzvy příslušného silničního správního úřadu odstranit. Neučiní-li tak, je silniční správní úřad povinen reklamu do 15 pracovních dnů zakrýt a následně zajistit odstranění a likvidaci reklamního zařízení na náklady vlastníka tohoto zařízení. Odstranění reklamy a její likvidace bude provedeno bez ohledu na skutečnost, zda reklamní zařízení bylo povoleno stavebním úřadem. 5)

(11) Nemůže-li silniční správní úřad zjistit vlastníka reklamního zařízení zřizovaného nebo provozovaného bez povolení ke zvláštnímu užívání, zveřejní výzvu k odstranění reklamního zařízení způsobem v místě obvyklým a po marném uplynutí lhůty 10 dnů ode dne zveřejnění výzvy je povinen reklamu do 15 pracovních dnů zakrýt a následně zajistit odstranění a likvidaci reklamního zařízení na náklady vlastníka dotčené pozemní komunikace, na které je reklamní zařízení neoprávněně umístěno. Odstranění reklamy a její likvidace bude provedeno bez ohledu na skutečnost, zda reklamní zařízení bylo povoleno stavebním úřadem. 5)

(12) Umísťování věcí na dálnici, silnici a místní komunikaci, které jsou uvedeny v § 14 odst. 1 písm. b) a odst. 2 písm. b) až d), není zvláštním užíváním dálnice, silnice a místní komunikace, vyžaduje však předchozí souhlas vlastníka dotčené komunikace.

(13) Prováděcí předpis stanoví náležitosti žádosti o povolení zvláštního užívání dálnice, silnice a místní komunikace a náležitosti rozhodnutí v této věci.

Sjízdnost dálnice, sjízdnost a schůdnost silnice a místní komunikace a její zabezpečení

§ 26

(1) Dálnice, silnice a místní komunikace jsou sjízdné, jestliže umožňují bezpečný pohyb silničních a jiných vozidel přizpůsobený stavebnímu stavu a dopravně technickému stavu těchto pozemních komunikací a povětrnostním situacím a jejich důsledkům.

(2) V zastavěném území obce jsou místní komunikace a průjezdní úsek silnice schůdné, jestliže umožňují bezpečný pohyb chodců, kterým je pohyb přizpůsobený stavebnímu stavu a dopravně technickému stavu těchto komunikací a povětrnostním situacím a jejich důsledkům.

(3) Stavebním stavem dálnice, silnice nebo místní komunikace se rozumí jejich kvalita, stupeň opotřebení povrchu, podélné nebo příčné vlny, výtluky, které nelze odstranit běžnou údržbou, únosnost vozovky, krajnic, mostů a mostních objektů a vybavení pozemní komunikace součástmi a příslušenstvím.

(4) Dopravně technickým stavem dálnice, silnice nebo místní komunikace se rozumí jejich technické znaky (příčné uspořádání, příčný a podélný sklon, šířka a druh vozovky, směrové a výškové oblouky) a začlenění pozemní komunikace do terénu (rozhled, nadmořská výška).

(5) Povětrnostními situacemi a jejich důsledky, které mohou podstatně zhoršit nebo přerušit sjízdnost, jsou vánice a intenzivní dlouhodobé sněžení, vznik souvislé námrazy, mlhy, oblevy, mrznoucí déšť, vichřice, povodně a přívalové vody a jiné obdobné povětrnostní situace a jejich důsledky.

(6) Závadou ve sjízdnosti pro účely tohoto zákona se rozumí taková změna ve sjízdnosti dálnice, silnice nebo místní komunikace, kterou nemůže řidič vozidla předvídat při pohybu vozidla přizpůsobeném stavebnímu stavu a dopravně technickému stavu těchto pozemních komunikací a povětrnostním situacím a jejich důsledkům.

(7) Závadou ve schůdnosti pro účely tohoto zákona se rozumí taková změna ve schůdnosti pozemní komunikace, kterou nemůže chodec předvídat při pohybu přizpůsobeném stavebnímu stavu a dopravně technickému stavu a povětrnostním situacím a jejich důsledkům.

§ 27

(1) Uživatelé dálnice, silnice, místní komunikace nebo chodníku nemají nárok na náhradu škody, která jim vznikla ze stavebního stavu nebo dopravně technického stavu těchto pozemních komunikací.

(2) Vlastník dálnice, silnice, místní komunikace nebo chodníku odpovídá za škody vzniklé uživatelům těchto pozemních komunikací, jejichž příčinou byla závada ve sjízdnosti, pokud neprokáže, že nebylo v mezích jeho možností tuto závadu odstranit, u závady způsobené

povětrnostními situacemi a jejich důsledky takovou závadu zmírnit, ani na ni předepsaným způsobem upozornit.

(3) Vlastník místní komunikace nebo chodníku odpovídá za škody, jejichž příčinou byla závada ve schůdnosti chodníku, místní komunikace nebo průjezdního úseku silnice, pokud neprokáže, že nebylo v mezích jeho možností tuto závadu odstranit, u závady způsobené povětrnostními situacemi a jejich důsledky takovou závadu zmírnit, ani na ni předepsaným způsobem upozornit.

(4) Vlastník dálnice, silnice, místní komunikace nebo chodníku odpovídá podle obecných právních předpisů vlastníkům sousedních nemovitostí za škody, které jim vznikly v důsledku stavebního stavu nebo dopravně technického stavu těchto komunikací; neodpovídá však za škody vzniklé vlastníkům sousedních nemovitostí v důsledku provozu na těchto pozemních komunikacích.

(5) Úseky silnic, místních komunikací a chodníků, na kterých se pro jejich malý dopravní význam nezajišťuje sjízdnost a schůdnost odstraňováním sněhu a náledí, je vlastník povinen označit podle zvláštního právního předpisu 2) nebo prováděcího právního předpisu. Vymezení takových úseků silnic stanoví příslušný kraj svým nařízením a vymezení úseků místních komunikací a chodníků stanoví příslušná obec svým nařízením.

(6) Prováděcí předpis blíže vymezí rozsah, způsob a časové lhůty pro odstraňování závad ve sjízdnosti dálnice, silnice a místní komunikace. Obec stanoví nařízením rozsah, způsob a lhůty odstraňování závad ve schůdnosti chodníků, místních komunikací a průjezdních úseků silnic.

§ 28

(1) Při znečištění dálnice, silnice nebo místní komunikace, které způsobí nebo může způsobit závady ve sjízdnosti nebo schůdnosti, musí ten, kdo znečištění způsobil, je bez průtahů odstranit a uvést tuto pozemní komunikaci do původního stavu; nestane-li se tak, je povinen uhradit vlastníkově této pozemní komunikace náklady spojené s odstraněním znečištění a s uvedením pozemní komunikace do původního stavu. Tím nejsou dotčeny zvláštní předpisy upravující nakládání s nebezpečnými věcmi. 14)

(2) Při poškození dálnice, silnice nebo místní komunikace, které způsobí nebo může způsobit závadu ve sjízdnosti nebo schůdnosti anebo ohrozit bezpečnost silničního provozu podle zvláštního předpisu, 2) musí ten, kdo poškození způsobil, tuto skutečnost neprodleně oznámit vlastníkově pozemní komunikace a uhradit mu náklady spojené s odstraněním poškození a s uvedením pozemní komunikace do původního stavu; může se též s vlastníkem pozemní komunikace dohodnout, že poškození odstraní sám.

(3) Pokud závadu ve sjízdnosti nebo schůdnosti pozemní komunikace nelze neprodleně odstranit, je ten, komu povinnost k odstranění znečištění, popřípadě k úhradě nákladů na odstranění poškození náleží, povinen místo alespoň provizorním způsobem neprodleně označit a závadu oznámit vlastníkově pozemní komunikace.

§ 29

Pevné překážky

(1) Na vozovkách, dopravních ostrůvcích a krajnicích dálnice, silnice a místní komunikace mohou být umístěny pouze dopravní značky a zařízení 2) kromě zábradlí, zrcadel a hlásek; ostatní předměty tvoří pevnou překážku.

(2) Pevnou překážku lze umístit na pozemní komunikaci pouze na základě povolení silničního správního úřadu vydaného po projednání s vlastníkem dotčené pozemní komunikace a se souhlasem Ministerstva vnitra, jde-li o dálnici a rychlostní silnici, v ostatních případech se souhlasem příslušného orgánu Policie České republiky. Povolení lze vydat pouze za předpokladu, že nebude ohrožena bezpečnost a plynulost silničního provozu a že žadatel o vydání povolení zajistí na svůj náklad všechna potřebná opatření.

(3) Pevné překážky, na jejichž umístění nebylo vydáno povolení, jsou jejich vlastníci povinni odstranit na svůj náklad ve lhůtě stanovené silničním správním úřadem. Po marném uplynutí stanovené lhůty je vlastník dálnice, silnice nebo místní komunikace oprávněn odstranit pevnou překážku na náklady jejího vlastníka.

(4) Tvoří-li pevnou překážku sloup nadzemního telekomunikačního nebo energetického vedení, pro jehož umístění nebylo vydáno povolení silničního správního úřadu, může být na jeho umístění vydáno povolení podle odstavce 2 nebo dohodne lhůtu pro jeho odstranění vlastník dotčené pozemní komunikace s vlastníkem dotčeného vedení; nedojde-li k dohodě o lhůtě odstranění, rozhodne soud.

(5) Tvoří-li pevnou překážku strom, postupuje se podle ustanovení § 15.

§ 29a

(1) Ministerstvo dopravy nebo jím pověřená osoba vede Centrální evidenci pozemních komunikací. V Centrální evidenci pozemních komunikací se evidují:

a) informace o pozemních komunikacích,

b) rozhodnutí o uzavírkách a objížďkách na dálnicích, silnicích, místních komunikacích a veřejně přístupných účelových komunikacích (§ 24),

c) rozhodnutí o povolení zvláštního užívání dálnic, silnic a místních komunikací (§ 25).

(2) Centrální evidence pozemních komunikací je informačním systémem veřejné správy 11m).

(3) Vlastníci pozemních komunikací jsou povinni předávat do Centrální evidence pozemních komunikací informace o pozemních komunikacích v rozsahu stanoveném Ministerstvem dopravy.

(4) Správní úřad příslušný k vydání rozhodnutí o uzavírkách a objížďkách na dálnicích,

silnicích, místních komunikacích a veřejně přístupných účelových komunikacích je povinen zveřejnit údaje z rozhodnutí o uzavírkách a objížďkách na dálnicích, silnicích, místních komunikacích a veřejně přístupných účelových komunikacích, které stanoví prováděcí právní předpis, bez zbytečného odkladu prostřednictvím Centrální evidence pozemních komunikací způsobem umožňujícím dálkový přístup 14a).

(5) Správní úřad příslušný k vydání rozhodnutí o povolení zvláštního užívání dálnic, silnic a místních komunikací je povinen zveřejnit údaje z rozhodnutí o povolení zvláštního užívání dálnic, silnic a místních komunikací, které stanoví prováděcí právní předpis, bez zbytečného odkladu prostřednictvím Centrální evidence pozemních komunikací způsobem umožňujícím dálkový přístup 14a).

(6) Provozovatel Centrální evidence pozemních komunikací informuje o vydání rozhodnutí podle odstavců 4 a 5 neprodleně po jeho zveřejnění

a) příslušný orgán požární ochrany,

b) příslušný orgán zdravotnické služby,

c) příslušný orgán Policie České republiky,

d) dopravce v linkové osobní dopravě, jde-li o pozemní komunikaci, na níž je tato doprava provozována, jsou-li silničnímu správnímu úřadu tyto dopravci známi,

e) silniční správní úřady, které povolují přepravy zvláště těžkých nebo rozměrných předmětů, jde-li o uzavírku pozemní komunikace používané k tomuto druhu přepravy.

(7) Způsob předávání informací do Centrální evidence pozemních komunikací, jejich druh, rozsah a formát, způsob vedení Centrální evidence pozemních komunikací, způsob a rozsah zveřejnění údajů vedených v této evidenci stanoví prováděcí právní předpis.

ČÁST ŠESTÁ

OCHRANA DÁLNIC, SILNIC A MÍSTNÍCH KOMUNIKACÍ A JEJICH STYK S OKOLÍM

Silniční ochranná pásma

§ 30

(1) K ochraně dálnice, silnice a místní komunikace I. nebo II. třídy a provozu na nich mimo souvisle zastavěné území obcí slouží silniční ochranná pásma. Silniční ochranné pásmo pro nově budovanou nebo rekonstruovanou dálnici, silnici a místní komunikaci I. nebo II. třídy vzniká na základě rozhodnutí o umístění stavby. 5)

(2) Silničním ochranným pásmem se pro účely tohoto zákona rozumí prostor ohraničený svislými plochami vedenými do výšky 50 m a ve vzdálenosti

a) 100 m od osy přilehlého jízdního pásu dálnice, rychlostní silnice nebo rychlostní místní komunikace anebo od osy větve jejich křižovatek; pokud by takto určené pásmo nezahrnovalo celou plochu odpočívky, tvoří hranici pásma hranice silničního pozemku,

b) 50 m od osy vozovky nebo přilehlého jízdního pásu ostatních silnic I. třídy a ostatních místních komunikací I. třídy,

c) 15 m od osy vozovky nebo od osy přilehlého jízdního pásu silnice II. třídy nebo III. třídy a místní komunikace II. třídy.

(3) Souvisle zastavěným územím obce (dále jen "území") je pro účely určení silničního ochranného pásma podle tohoto zákona území, které splňuje tyto podmínky:

a) na území je postaveno pět a více staveb,

b) mezi jednotlivými stavbami, jejichž půdorys se pro tyto účely zvětší po celém obvodu o 5 m, nebude spojnice delší než 75 m. Spojnice tvoří rohy zvětšeného půdorysu jednotlivých staveb (u oblouků se použijí tečny). Spojnice mezi zvětšenými půdorysy staveb, spolu se stranami upravených půdorysů staveb, tvoří území.

Ochranné pásmo může být zřízeno s ohledem na stanovené podmínky pouze po jedné straně dálnice, silnice nebo místní komunikace I. a II. třídy.

(4) Hranice silničního ochranného pásma definovaná v § 30 odst. 2 písm. a) je pro případ povolování zřizování a provozování reklamních poutačů, propagačních a jiných zařízení, světelných zdrojů, barevných ploch a jiných obdobných zařízení, které by byly viditelné uživateli dotčené pozemní komunikace, posunuta ze 100 metrů na 250 metrů.

§ 31

(1) V silničním ochranném pásmu lze povolit zřizování a provozování reklamních zařízení za podmínky, že reklamní zařízení nemohou být zaměněna s dopravními značkami nebo se světelnými signály nebo se zařízeními pro provozní informace nebo s dopravními zařízeními nebo nemohou oslnit uživatele dotčené pozemní komunikace nebo jinak narušit provoz na pozemních komunikacích. Povolení vydává příslušný silniční správní úřad po předchozím souhlasu

a) vlastníka dotčené nemovitosti, na které má být reklamní zařízení zřizováno a provozováno,

b) Ministerstva vnitra, jde-li o silniční ochranné pásmo dálnice a rychlostní silnice,

c) příslušného orgánu Policie České republiky, jde-li o silniční ochranné pásmo silnice s výjimkou rychlostní silnice a místní komunikace.

(2) Silniční správní úřad vydá rozhodnutí o povolení zřizovat a provozovat reklamní zařízení právnické nebo fyzické osobě na základě písemné žádosti na dobu určitou, nejdéle na dobu pěti let, a v rozhodnutí stanoví podmínky zřizování a provozování reklamního zařízení.

(3) Vlastník nemovitosti v silničním ochranném pásmu je oprávněn v obecném zájmu umístit na své nemovitosti pouze reklamní zařízení, které bylo povoleno.

(4) Porušuje-li právnická nebo fyzická osoba podmínky stanovené v rozhodnutí o vydání povolení ke zřizování a provozování reklamních zařízení, silniční správní úřad rozhodne o odnětí povolení. Právnické nebo fyzické osobě, které bylo odňato povolení, lze udělit povolení na základě znovu podané žádosti nejdříve po uplynutí tří let ode dne, kdy rozhodnutí o odnětí povolení nabylo právní moci.

(5) Silniční správní úřad může rozhodnout o změně vydaného povolení na základě odůvodněné žádosti držitele povolení.

(6) Silniční správní úřad je povinen do 7 dnů ode dne, kdy se dozvěděl o zřízení nebo existenci reklamního zařízení umístěného v silničním ochranném pásmu bez povolení vydaného příslušným silničním správním úřadem, vyzvat vlastníka reklamního zařízení k jeho odstranění. Vlastník reklamního zařízení je povinen reklamní zařízení neprodleně, nejdéle do pěti pracovních dnů po doručení výzvy příslušného silničního správního úřadu, odstranit. Neučiní-li tak, je silniční správní úřad povinen reklamu do 15 pracovních dnů zakrýt a následně zajistit odstranění a likvidaci reklamního zařízení na náklady vlastníka tohoto zařízení. Odstranění reklamy a její likvidace bude provedeno bez ohledu na skutečnost, zda reklamní zařízení bylo povoleno stavebním úřadem. 5) Podmínky tohoto odstavce se nevztahují na reklamní zařízení postavená a provozovaná v rozšířené části území podle § 30 odst. 4, pokud taková zařízení byla příslušným stavebním úřadem povolena před účinností tohoto zákona.

(7) Nemůže-li příslušný silniční správní úřad zjistit vlastníka reklamního zařízení zřizovaného nebo provozovaného bez povolení podle odstavce 1, zveřejní výzvu k odstranění reklamního zařízení způsobem v místě obvyklým a po marném uplynutí lhůty deseti dnů ode dne zveřejnění výzvy je povinen reklamu do 15 pracovních dnů zakrýt a následně zajistit odstranění a likvidaci reklamního zařízení na náklady vlastníka dotčené nemovitosti, na které je reklamní zařízení umístěno. Odstranění reklamy a její likvidace bude provedeno bez ohledu na skutečnost, zda reklamní zařízení bylo povoleno stavebním úřadem. 5)

(8) Vlastník nemovitosti, na které je zřízeno a provozováno reklamní zařízení bez povolení podle odstavce 1, je povinen umožnit na nezbytnou dobu a v nezbytné míře vstup na svoji nemovitost za účelem zakrytí reklamy a za účelem odstranění a likvidace tohoto reklamního zařízení. Vznikne-li tím škoda na nemovitosti, je ten, kdo škodu způsobil, povinen ji nahradit; této odpovědnosti se nemůže zprostit.

§ 32

(1) V silničních ochranných pásmech lze jen na základě povolení vydaného silničním správním úřadem a za podmínek v povolení uvedených

a) provádět stavby, které podle zvláštních předpisů 5) vyžadují povolení nebo ohlášení stavebnímu úřadu,

b) provádět terénní úpravy, jimiž by se úroveň terénu snížila nebo zvýšila ve vztahu k niveletě vozovky.

Ustanoveními tohoto odstavce nejsou dotčeny předpisy o územním plánování a o stavebním řádu. 5)

(2) Povolení podle předchozího odstavce se nevyžaduje pro stavby čekáren linkové osobní dopravy, zařízení tramvajových a trolejbusových drah, telekomunikačních a energetických vedení a pro stavby související s úpravou odtokových poměrů.

§ 33

V silničním ochranném pásmu na vnitřní straně oblouku silnice a místní komunikace I. nebo II. třídy o poloměru 500 m a menším a v rozhledových trojúhelnících prostorů úrovnových křižovatek těchto pozemních komunikací se nesmí zřizovat a provozovat jakékoliv objekty, vysazovat stromy nebo vysoké keře a pěstovat takové kultury, které by svým vzrůstem a s přihlédnutím k úrovni terénu rušily rozhled potřebný pro bezpečnost silničního provozu; to neplatí pro lesní porosty s keřovým parkem zajišťující stabilitu okraje lesa. Strany rozhledových trojúhelníků se stanovují 100 m u silnice označené dopravní značkou podle zvláštního předpisu 2) jako silnice hlavní a 55 m u silnice označené dopravní značkou podle zvláštního předpisu 2) jako silnice vedlejší.

§ 34

(1) Vlastník dálnice, silnice a místní komunikace I. nebo II. třídy je oprávněn v silničním ochranném pásmu na nezbytnou dobu a v nezbytné míře vstupovat na cizí pozemky, nebo na stavby na nich stojící, za účelem oprav, údržby, umístění zásněžek, odstraňování následků nehod a jiných překážek omezujících silniční provoz. Přitom je povinen dbát toho, aby tím byla co nejméně rušena práva vlastníků a aby vstupem a činnostmi nevznikly škody, kterým je možno zabránit. Vznikne-li tím škoda na pozemku nebo na stavbě, je ten, kdo škodu způsobil, povinen ji nahradit; této odpovědnosti se nemůže zprostit.

(2) Jedná-li se o pozemní komunikaci nebo její část, pro kterou se nezřizuje silniční ochranné pásmo, platí toto ustanovení pro vstup vlastníka pozemní komunikace na sousední pozemky.

(3) Nelze-li dosáhnout požadovaného účelu jinak, je vlastník dálnice, silnice nebo místní komunikace oprávněn ve stavu nouze nebo v naléhavém veřejném zájmu na zachování sjízdnosti a schůdnosti této pozemní komunikace na nezbytnou dobu, v nezbytné míře a za náhradu použít nemovitost vlastníka v silničním ochranném pásmu, a není-li silniční ochranné pásmo zřízeno, vlastníka sousední nemovitosti.

§ 35

Ochrana dálnice, silnice a místní komunikace

(1) Vlastníci nemovitostí v sousedství dálnice, silnice a místní komunikace jsou povinni strpět, aby na jejich pozemcích byla provedena nezbytná opatření k zabránění sesuvů půdy, padání kamenů, lavin a stromů nebo jejich částí, vznikne-li toto nebezpečí výstavbou nebo provozem dálnice, silnice a místní komunikace nebo přírodními vlivy; vznikne-li toto nebezpečí z

jednání těchto vlastníků, jsou povinni učinit nezbytná opatření na svůj náklad. O rozsahu a způsobu provedení nezbytných opatření a o tom, kdo je provede, rozhodne silniční správní úřad.

(2) Silniční správní úřad zjišťuje zdroje ohrožování dálnice, silnice a místní komunikace a zdroje rušení silničního provozu na nich. Zjistí-li zdroj ohrožení jiný, než je uveden v odstavci 1, nařídí silniční správní úřad jeho provozovateli nebo vlastníku odstranění zdroje tohoto ohrožení. Nevyhoví-li provozovatel nebo vlastník zdroje ohrožení, silniční správní úřad rozhodne o odstranění zdroje ohrožení na jeho náklady.

(3) Vlastník nemovitosti sousedící s průjezdním úsekem silnice nebo s místní komunikací v zastavěném území obce je v nezbytně nutných případech povinen za jednorázovou úhradu strpět zřízení věcného břemene na své nemovitosti spočívajícího v umístění veřejného osvětlení, dopravních značek světelných signálů, dopravních zařízení a zařízení pro provozní informace a tabulek s označením místních názvů. Rozhodnutí o zřízení věcného břemene a o výši úhrady vydává příslušný silniční správní úřad u dopravních značek a zařízení na základě rozhodnutí o jejich užití vydaného orgánem příslušným podle zvláštního předpisu. 2)

§ 36

Styk dálnice, silnice a místní komunikace s vedeními a s okolím

(1) Žádá-li to veřejný zájem, může dálnice, silnice a místní komunikace křížit inženýrské sítě a jiná vedení, vody, zásoby přírodních podzemních vod, území chráněná podle zvláštních předpisů, 15) vodohospodářská a jiná díla, nebo se jich jinak dotknout a může být jimi křížena nebo jinak dotčena, a to způsobem přiměřeným ochraně životního prostředí a místním poměrům tak, aby byly co nejméně dotčeny zájmy zúčastněných vlastníků.

(2) Energetická, telekomunikační, vodovodní, kanalizační a jiná vedení, zařízení pro rozvod tepla a topných plynů (dále jen "vedení"), s výjimkou vedení tramvajových a trolejbusových drah, pokud nejsou zřizována pro potřeby dálnice, silnice nebo místní komunikace, nesmějí být podélně umístována v jejich tělese a na silničních pomocných pozemcích, pokud v dalších ustanoveních není stanoveno jinak.

(3) Není-li možno umístit bez neúměrných nákladů vedení mimo silniční pozemek, lze povolit jako zvláštní užívání dálnice, silnice nebo místní komunikace podélné umístění tohoto vedení do silničního pomocného pozemku, do středního dělicího pásu nebo na mosty a mostní objekty dotčené pozemní komunikace. Pokud zvláštní předpis 16) nestanoví jinak, uzavře vlastník dotčené pozemní komunikace na základě vydaného povolení ke zvláštnímu užívání s vlastníkem vedení smlouvu o zřízení věcného břemene k pozemní komunikaci za jednorázovou úhradu. Nedojde-li k dohodě, rozhodne o zřízení věcného břemene a výši úhrady soud.

(4) V zastavěném území obce mohou být podélně umístována vedení, kromě případů uvedených v odstavci 3 a za podmínek uvedených v tomto odstavci, i v chodnicích a v přilehlých zelených pásích průjezdního úseku silnice nebo v místní komunikaci při nejvyšším možném ohledu vůči vegetaci. V případech, kdy je vyloučena možnost jiného technického řešení, mohou být vedení dále umístěna i ve vozovkách těchto pozemních komunikací.

(5) Při provádění stavebních prací na dálnici, silnici nebo místní komunikaci, při kterých by mohlo dojít k poškození vedení, je vlastník vedení povinen na výzvu vlastníka dotčené pozemní komunikace zajistit bezúplatně potřebné podklady a odborný dozor.

(6) V případě havárie vedení není pro nezbytné práce k bezprostřednímu odstranění této havárie potřebné předchozí povolení ke zvláštnímu užívání dálnice, silnice nebo místní komunikace. Vlastník vedení je povinen neprodleně oznámit vlastníku dotčené pozemní komunikace provedení prací, jejich místo alespoň provizorně označit a zabezpečit a zajistit následné uvedení dotčeného úseku pozemní komunikace do původního stavu podle podmínek stanovených v dodatečném povolení ke zvláštnímu užívání pozemní komunikace.

(7) Při výstavbě nové dálnice, silnice nebo místní komunikace nebo při jejich rekonstrukci je objednatel této stavby povinen uhradit jen vyvolané nezbytné úpravy přímo dotčeného úseku vedení, a to na úrovni stávajícího technického řešení. Úpravy související s modernizací nebo se zvýšením výkonnosti vedení je povinen uhradit jejich vlastník.

(8) Pokud tento zákon nestanoví jinak, platí zvláštní předpisy 15) o styku dálnice, silnice a místní komunikace s inženýrskými sítěmi a jinými vedeními, s vodami, zásobami přírodních podzemních vod, s územím chráněným podle zvláštních předpisů, s dobývacím prostorem a s vodohospodářskými a jinými díly. Podrobnosti o způsobu umístění, oprav a udržování inženýrských sítí a jiných vedení na silničních pozemcích stanoví prováděcí předpis.

§ 37

Styk s dráhami

(1) Křížení silnice a místní komunikace s dráhou se zřizuje mimo úroveň kolejí. Zřízení úrovnového křížení silnice nebo místní komunikace s dráhou (přejezd) může příslušný silniční správní úřad se souhlasem drážního správního úřadu a příslušného orgánu Policie České republiky povolit pouze v případech malého dopravního významu stanovených prováděcím předpisem. Toto ustanovení se nevztahuje na tramvajovou a trolejbusovou dráhu a na vlečku.

(2) Na žádost vlastníka dráhy může příslušný silniční správní úřad se souhlasem drážního správního úřadu rozhodnout o zrušení existujícího přejezdu.

(3) Zabezpečovací zařízení na přejezdu s dráhou umísťuje a udržuje vlastník dráhy. Vlastník dráhy je povinen udržovat v řádném stavu silnici nebo místní komunikaci na přejezdu bez závor do vzdálenosti 2,5 m od osy krajní koleje, na přejezdu se závorami v úseku mezi závorami, a to v celé šíři tělesa pozemní komunikace. Pokud šířka silnice nebo místní komunikace na přejezdu neodpovídá šířce jejích přilehlých úseků, je vlastník dráhy povinen přejezd při jeho rekonstrukci přiměřeně rozšířit; u silnic a místních komunikací užších než 5 m musí být na přejezdu zachována volná šířka alespoň 5 m.

(4) U silnice a místní komunikace II. třídy je vlastník dráhy povinen zajistit

a) úpravu přejezdu umožňující plynulé najíždění silničních vozidel,

b) opatření na přejezdu v souvisle zastavěném území obcí, aby chodci při přechodu dráhy nebyli

nuceni používat vozovky silnice nebo místní komunikace,

c) aby umístěná drážní zařízení nebránila nutnému rozhledu uživatelů silnice nebo místní komunikace a s výjimkou trolejových vedení nezasahovala do prostoru nad jejich vozovku do výše 5 m; zařízení, která tomu neodpovídají, musí být při rekonstrukci dráhy přemístěna nebo odstraněna.

(5) Je-li to z technických důvodů nutné nebo žádá-li to veřejný zájem, může být kromě tramvajové a trolejbusové dráhy vedena po silnici nebo po místní komunikaci i jiná dráha, a to způsobem přiměřeným místním poměrům tak, aby byly co nejméně dotčeny zájmy zúčastněných vlastníků i provozovatelů a aby nebyl vzájemně ohrožován jejich provoz. Případné střety zájmů rozhoduje příslušný silniční správní úřad se souhlasem drážního správního úřadu.

(6) Pokud tento zákon nestanoví jinak, platí zvláštní předpisy 13) pro styk dálnice, silnice a místní komunikace s dráhou, pro jejich křížení, zabezpečení těchto křížení a pro používání silnice a místní komunikace k vedení dráhy.

§ 38

Používání dálnice, silnice a místní komunikace při velkých stavbách

(1) Pokud v důsledku jiné investiční výstavby má být zrušena část dálnice, silnice nebo místní komunikace nebo dlouhodobě na ní vyloučen veřejný provoz, je objednatel této výstavby povinen postavit na svůj náklad náhradní pozemní komunikaci a bezúplatně ji převést vlastníkově původní pozemní komunikace, která má být zrušena.

(2) Má-li se při velké stavbě nebo při rozsáhlých těžebních pracích nebo terénních úpravách vyžadujících stavební povolení, popřípadě schválení podle zvláštních předpisů 5) používat silnice nebo místní komunikace v rozsahu nebo způsobem, jemuž neodpovídá stavební stav nebo dopravně technický stav těchto pozemních komunikací, musí být objednatelem díla a na jeho náklad zajištěny potřebné úpravy dotčené pozemní komunikace, popřípadě vybudování objížďky odpovídající předpokládanému provozu, a to v dohodě s vlastníkem silnice nebo místní komunikace.

(3) Nedojde-li k dohodě, rozhodne o rozsahu potřebných úprav dotčené pozemní komunikace, případně o stanovení tras staveništní dopravy nebo o vybudování objížďky příslušný stavební úřad na základě stanoviska příslušného silničního správního úřadu. Příslušný silniční správní úřad je povinen zaujmout stanovisko do 30 dnů od doručení žádosti o jeho vypracování.

Kontrolní vážení vozidel

§ 38a

(1) Na dálnicích, silnicích a místních komunikacích se provádí kontrolní vážení a měření (dále jen „kontrolní vážení“) silničních motorových vozidel kategorií N2, N310) a jejich jízdních souprav s přípojnými vozidly kategorií O2, O3 a O4 a dále motorových vozidel kategorie OT3,

OT410) (dále jen „vozidlo“).

(2) Podle tohoto zákona se rozlišují dvě kategorie kontrolního vážení:

- a) kontrolní vážení vozidla nepřenosnými vysokorychlostními vahami, při kterém nedochází k odklonění vozidla z provozu (dále jen „vysokorychlostní kontrolní vážení“), a
- b) kontrolní vážení vozidla všemi jinými technickými zařízeními, než jaká jsou uvedena v písmenu a) výše, při kterém dochází k odklonění vozidla z provozu (dále jen „nízkorychlostní kontrolní vážení“).

(3) Nízkorychlostní kontrolní vážení

- a) zajišťuje správce pozemní komunikace v součinnosti s Policií České republiky nebo s celními úřady,
- b) provádí Policie České republiky nebo celní úřady samostatně.

(4) Vysokorychlostní kontrolní vážení

- a) zajišťuje a provádí místně příslušný silniční správní úřad kraje,
- b) zajišťuje a provádí místně příslušný silniční správní úřad obce,
- c) provádí Policie České republiky nebo celní úřady v součinnosti s místně příslušným silničním správním úřadem kraje anebo obce.

(5) Místní příslušnost silničního správního úřadu kraje k zajištění a provádění vysokorychlostního kontrolního vážení je určena podle ustanovení § 40 odst. 3 písm. g).

(6) Místní příslušnost silničního správního úřadu obce k zajištění a provádění vysokorychlostního kontrolního vážení je určena podle ustanovení § 40 odst. 5 písm. d).

(7) Nízkorychlostní kontrolní vážení zahrnuje kontrolu největší povolené hmotnosti silničního vozidla, kontrolu největší povolené hmotnosti na nápravu a skupiny náprav vozidla, další hmotnostní poměry vozidla a kontrolu největších povolených rozměrů vozidel a jízdních souprav 10).

(8) Vysokorychlostní kontrolní vážení zahrnuje kontrolu největší povolené hmotnosti silničního vozidla, kontrolu největší povolené hmotnosti na nápravu a skupiny náprav vozidla, další hmotnostní poměry vozidla 10).

§ 38b

(1) Řidič vozidla je povinen na výzvu policisty nebo celníka podrobit vozidlo nízkorychlostnímu kontrolnímu vážení. Zajízďka k technickému zařízení na nízkorychlostní kontrolní vážení, včetně cesty zpět na pozemní komunikaci, nesmí být delší než 16 kilometrů.

(2) Při nízkorychlostním kontrolním vážení je řidič vozidla povinen řídit se pokyny osoby obsluhující zařízení na nízkorychlostní kontrolní vážení.

(3) O výsledku nízkorychlostního kontrolního vážení vydá osoba obsluhující zařízení na nízkorychlostní kontrolní vážení vozidel řidiči doklad, který zašle též provozovateli vozidla.

(4) Zjistí-li se při nízkorychlostním kontrolním vážení dodržení hodnot vozidla stanovených zvláštním právním předpisem 10), může řidič vozidla pokračovat v další jízdě. V tomto případě není možné účtovat řidiči žádné náklady nízkorychlostního kontrolního vážení.

(5) Zjistí-li se při nízkorychlostním kontrolním vážení překročení hodnot stanovených zvláštním právním předpisem 10), je toto porušení projednáno na základě zvláštního zákona 2) jako přestupek 17) řidiče a též jako správní delikt provozovatele vozidla. Provozovatel vozidla je povinen uhradit náklady nízkorychlostního kontrolního vážení.

(6) Způsob provádění nízkorychlostního kontrolního vážení, způsob stanovení nákladů spojených s nízkorychlostním kontrolním vážením, náležitosti dokladu o výsledku nízkorychlostního kontrolního vážení a vzor dokladu stanoví prováděcí právní předpis.

§ 38c

(1) Zjistí-li se při nízkorychlostním kontrolním vážení, že rozměry vozidla nebo jeho celková hmotnost přesahují hodnotu stanovenou zvláštním právním předpisem 10), může řidič pokračovat v další jízdě pouze na základě povolení ke zvláštnímu užívání (§ 25) a za podmínky, že vozidlo je technicky způsobilé k provozu na pozemních komunikacích 1).

(2) Zjistí-li se při nízkorychlostním kontrolním vážení, že nápravový tlak překračuje míru stanovenou zvláštním právním předpisem 10), nesmí řidič pokračovat v jízdě.

(3) Nejsou-li splněny podmínky pro pokračování v další jízdě podle odstavce 1 nebo 2, je oprávněn zabránit řidiči v další jízdě i celník.

§ 38d

(1) Řidič vozidla je povinen vždy podrobit vozidlo vysokorychlostnímu kontrolnímu vážení, které je prováděno na trase vozidla, bez ohledu na to, je-li řidič obeznámen s místem, kde dochází k vysokorychlostnímu vážení.

(2) Řidič vozidla nesmí měnit trasu vozidla tak, aby se vědomě vyhýbal místu, kde se vysokorychlostní vážení provádí.

(3) Řidič vozidla je povinen na výzvu policisty nebo celníka podrobit vozidlo vysokorychlostnímu kontrolnímu vážení.

(4) Zjistí-li se při vysokorychlostním kontrolním vážení překročení hodnot stanovených zvláštním právním předpisem 10), vystaví příslušný silniční správní úřad provádějící

vysokorychlostní kontrolní vážení doklad, který doručí provozovateli vozidla a následně jeho řidiči. Není-li tímto zákonem stanoveno jinak, platí pro doručování dokladu příslušná ustanovení správního řádu 19).

(5) Zjistí-li se při vysokorychlostním kontrolním vážení překročení hodnot stanovených zvláštním právním předpisem 10), je toto porušení projednáno na základě zvláštního zákona 2) jako přestupek 17) řidiče a též jako správní delikt provozovatele vozidla. Provozovatel vozidla je povinen uhradit náklady vážení.

(6) Zjistí-li se při vysokorychlostním kontrolním vážení překročení hodnot stanovených zvláštním právním předpisem 10), je provozovatel vozidla povinen vždy na žádost příslušného silničního správního úřadu poskytnout údaje o totožnosti řidiče přetíženého vozidla.

(7) Způsob provádění vysokorychlostního kontrolního vážení, způsob stanovení nákladů spojených s vysokorychlostním kontrolním vážením, náležitosti dokladu o výsledku vysokorychlostního kontrolního vážení a vzor dokladu stanoví prováděcí právní předpis.

§ 39

Mimořádné změny dopravního významu

Dojde-li k podstatnému nárůstu zatížení části pozemní komunikace, jejíž stavební stav nebo dopravně technický stav tomuto nárůstu zjevně neodpovídá, je osoba, která nárůst způsobila, povinna uhradit vlastníkově dotčené části pozemní komunikace náklady spojené s nezbytnou úpravou a opravou takto dotčené části pozemní komunikace. Nedojde-li k dohodě o výši úhrady s vlastníkem dotčené části pozemní komunikace, rozhodne na návrh vlastníka soud.

ČÁST SEDMÁ

STÁTNÍ SPRÁVA A STÁTNÍ DOZOR

§ 40

Výkon státní správy

(1) Státní správu ve věcech dálnice, silnice, místní komunikace a veřejné účelové komunikace vykonávají silniční správní úřady, kterými jsou Ministerstvo dopravy a spojů, krajský úřad a obecní úřad obce s rozšířenou působností a celní úřad. Působnost silničního správního úřadu vykonávají v rozsahu stanoveném tímto zákonem též obce v přenesené působnosti.

(2) Ministerstvo dopravy a spojů

a) rozhoduje o zařazení pozemní komunikace do kategorie dálnice nebo silnice I. třídy a o změnách těchto kategorií,

b) rozhoduje o zrušení dálnice nebo silnice I. třídy po dohodě s Ministerstvem obrany,

c) vykonává působnost silničního správního úřadu a speciálního stavebního úřadu 4) podle tohoto zákona ve věcech dálnic a rychlostních silnic,

d) povoluje zvláštní užívání silnic formou přepravy zvláště těžkých nebo rozměrných předmětů a užívání vozidel, jejichž rozměry nebo hmotnost přesahují míru stanovenou zvláštními předpisy, 10) pokud trasa přepravy přesahuje územní obvod jednoho kraje,

e) rozhoduje o opravných prostředcích proti rozhodnutím orgánu kraje v přenesené působnosti,

f) uplatňuje stanovisko k politice územního rozvoje,

g) uplatňuje stanovisko k územně plánovací dokumentaci a závazné stanovisko v územním řízení z hlediska řešení dálnic, rychlostních silnic a silnic I. třídy.

(3) Krajský úřad

a) povoluje zvláštní užívání silnic II. a III. třídy formou přepravy zvláště těžkých nebo rozměrných předmětů a užívání vozidel, jejichž rozměry nebo hmotnost přesahují míru stanovenou zvláštními předpisy, 10) pokud trasa přepravy nepřesahuje územní obvod kraje,

b) rozhoduje o zařazení pozemní komunikace do kategorií silnic II. a III. třídy a o změnách těchto kategorií,

c) rozhoduje o zrušení silnic II. a III. třídy po udělení souhlasu Ministerstvem obrany a Ministerstvem dopravy a spojů,

d) vykonává působnost silničního správního úřadu a speciálního stavebního úřadu ve věcech silnic I. třídy s výjimkou věcí, ve kterých rozhoduje Ministerstvo dopravy a spojů,

e) rozhoduje o opravných prostředcích proti rozhodnutím obecního úřadu obce s rozšířenou působností a proti rozhodnutím obcí, 17)

f) uplatňuje stanovisko k územně plánovací dokumentaci a závazné stanovisko v územním řízení z hlediska řešení silnic II. a III. třídy,

g) zajišťuje a provádí vysokorychlostní kontrolní vážení na silnicích, které se nacházejí v územním obvodu kraje,

h) projednává správní delikty podle § 42a odst. 4 písm. e) a podle § 42b odst. 1 písm. r), s) a t), které byly spáchány na silnicích nacházejících se v územním obvodu kraje.

(4) Obecní úřady obcí s rozšířenou působností

a) vykonávají působnost speciálního stavebního úřadu ve věcech silnic II. a III. třídy, místních komunikací a veřejně přístupných účelových komunikací a působnost silničního správního úřadu ve věcech silnic s výjimkou věcí, o kterých rozhoduje Ministerstvo dopravy a spojů nebo orgán kraje v přenesené působnosti,

b) projednávají správní delikty podle § 42a a 42b ve věcech dálnic a silnic podle tohoto zákona a podle zvláštního právního předpisu s výjimkou věcí, k jejichž projednávání je příslušný celní úřad 17), s výjimkou správních deliktů podle § 42a odst. 2 až 4 a § 42b odst. 2, k jejichž projednávání je příslušný celní úřad, a s výjimkou správních deliktů, které projednává krajský úřad podle § 40 odst. 3 písm. h),

c) uplatňují stanovisko k územním plánům a regulačním plánům a závazné stanovisko v územním řízení, pokud není příslušné Ministerstvo dopravy nebo krajský úřad.

(5) Obce

a) rozhodují o zařazení pozemní komunikace do kategorie místních komunikací a o vyřazení místní komunikace z této kategorie,

b) projednávají správní delikty podle § 42a a § 42b ve věcech místních komunikací a veřejně přístupných účelových komunikací, s výjimkou správních deliktů, k jejichž projednávání je příslušný celní úřad nebo krajský úřad.

c) vykonávají působnost silničního správního úřadu ve věcech místních komunikací a veřejně přístupných účelových komunikací,

d) zajišťují a provádí vysokorychlostní kontrolní vážení na místních komunikacích, které se nacházejí v územním obvodu obce.

(6) Jde-li o věc, jež se má uskutečnit v územním obvodu dvou nebo více silničních správních úřadů, provede řízení a vydá rozhodnutí nejbližší společně nadřízený správní orgán. Tento orgán může stanovit, že řízení provede a rozhodnutí vydá některý ze silničních správních úřadů, v jehož územním obvodu se má věc uskutečnit.

(7) Celník ve stejnokroji je oprávněn

a) zastavit vozidlo a podrobit vozidlo nízkorychlostnímu kontrolnímu vážení,

b) nařídít řidiči jízdu na nejbližší vhodné místo a zabránit mu v další jízdě použitím technického prostředku, odmítne-li podrobit vozidlo nízkorychlostnímu kontrolnímu vážení nebo překročí-li vozidlo při nízkorychlostním kontrolním vážení podle § 38a povolenou hmotnost,

c) zastavit vozidlo v systému elektronického mýtného, zjistit totožnost řidiče a provozovatele vozidla, není-li řidič současně jeho provozovatelem, podrobit vozidlo v systému elektronického mýtného kontrole, zda je vybaveno funkčním elektronickým zařízením, zda je evidováno v systému elektronického mýtného a zda jsou do elektronického zařízení zadány údaje umožňující správné stanovení mýtného, a kontrole úhrady mýtného, včetně kontroly dokladů prokazujících úhradu mýtného,

d) zastavit vozidlo v systému časového zpoplatnění, zjistit totožnost řidiče a podrobit vozidlo kontrole vybavení elektronickým kupónem a úhrady časového poplatku,

e) naříditi řidiči jízdu na nejbližší vhodné místo a zabránit mu v další jízdě použitím technického prostředku, neumožní-li řidič kontrolu funkčnosti elektronického zařízení a úhrady mýtného nebo odmítne-li řidič na zpoplatněné pozemní komunikaci uhradit na místě mýtné, nebylo-li již uhrazeno provozovatelem vozidla v systému elektronického mýtného nebo jde-li o silniční motorové vozidlo, jehož užití na zpoplatněné pozemní komunikaci zpoplatnění nepodléhá.

(8) Celní úřad projednává správní delikty podle § 42a odst. 2 až 4 a § 42b odst. 2.

(9) Celní ředitelství rozhoduje o opravných prostředcích proti rozhodnutím celních úřadů.

§ 41

Státní dozor

(1) Státní dozor na dálnicích, silnicích, místních komunikacích a veřejně přístupných účelových komunikacích vykonávají silniční správní úřady v rozsahu své působnosti. Ministerstvo dopravy a spojů vykonává vrchní státní dozor nad výkonem státního dozoru prováděného příslušnými silničními správními úřady.

(2) Osoba pověřená výkonem státního dozoru dozírá, zda vlastníci (správci) a uživatelé pozemních komunikací plní povinnosti stanovené tímto zákonem. Zjistí-li pověřená osoba při výkonu státního dozoru porušení povinností stanovených tímto zákonem, podle potřeby a povahy zjištěných nedostatků písemně uloží způsob a lhůtu odstranění těchto nedostatků a jejich příčin.

(3) Zjistí-li osoba pověřená výkonem státního dozoru při výkonu dozoru závažné závady ve stavebním stavu nebo v dopravně technickém stavu pozemní komunikace, které bezprostředně ohrožují uživatele nebo pozemní komunikaci, je oprávněna písemně nařídit vlastníku této pozemní komunikace okamžité zastavení nebo omezení jejího užívání a vyrozumí o tom příslušný silniční správní úřad, který je povinen ve lhůtě dvou dnů zahájit příslušné správní řízení.

(4) Osoba pověřená výkonem státního dozoru je povinna prokázat se průkazem, který musí obsahovat její jméno, příjmení a věcný i územní rozsah jejího oprávnění. Vzor tohoto průkazu stanoví prováděcí předpis.

(5) Na osoby pověřené výkonem vrchního státního dozoru se vztahují při výkonu dozoru oprávnění a povinnosti podle odstavců 2, 3 a 4.

(6) Ostatní práva a povinnosti osob pověřených výkonem státního dozoru jsou stanoveny zvláštním předpisem. 18)

§ 41a

(1) Ministerstvo vnitra poskytuje Ministerstvu dopravy pro výkon působnosti podle tohoto zákona o státních občanech České republiky

- a) referenční údaje ze základního registru obyvatel,
- b) údaje z agendového informačního systému evidence obyvatel.

(2) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. a) jsou

- a) příjmení,
- b) jméno, popřípadě jména,
- c) datum, místo a okres narození; u občana, který se narodil v cizině, datum, místo a stát, kde se narodil,
- d) adresa místa pobytu,
- e) státní občanství, popřípadě více státních občanství,
- f) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí občana mimo území České republiky, datum úmrtí, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo; je-li vydáno rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého, den, který je v rozhodnutí uveden jako den smrti nebo den, který občan prohlášený za mrtvého nepřežil, a datum nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

(3) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. b) jsou

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,
- b) datum narození,
- c) místo a okres narození; u občana, který se narodil v cizině, místo a stát, kde se občan narodil,
- d) státní občanství, popřípadě více státních občanství,
- e) adresa místa trvalého pobytu, včetně předchozích adres místa trvalého pobytu,
- f) počátek trvalého pobytu, popřípadě datum zrušení údaje o místě trvalého pobytu nebo datum ukončení trvalého pobytu na území České republiky,
- g) zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům,
- h) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí občana mimo území České republiky, datum úmrtí a stát, na jehož území k úmrtí došlo,
- i) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti nebo den, který občan prohlášený za mrtvého nepřežil.

(4) Údaje, které jsou vedeny jako referenční údaje v základním registru obyvatel, se využijí z agendového informačního systému evidence obyvatel, pouze pokud jsou ve tvaru

předcházejícím současný stav.

(5) Ministerstvo dopravy může poskytnuté údaje pro účely plnění úkolů podle tohoto zákona a ověřování údajů o státních občanech České republiky v rozsahu uvedeném v odstavcích 2 a 3 dále předávat, třídit nebo kombinovat, popřípadě je blokuje, zjistí-li, že poskytnuté údaje nejsou přesné; o zjištění nepřesného údaje neprodleně informuje Ministerstvo vnitra.

(6) Z poskytovaných údajů lze v konkrétním případě použít vždy jen takové údaje, které jsou nezbytné ke splnění daného úkolu.

nadpis vypuštěn

§ 42

Pořádková pokuta

(1) Vlastníku (správci) nebo uživateli pozemní komunikace, který nesplní písemný příkaz daný mu při výkonu státního dozoru osobou pověřenou výkonem státního dozoru podle § 41 odst. 2 nebo 3, může silniční správní úřad uložit pořádkovou pokutu do 100 000 Kč.

(2) Pořádkovou pokutu lze uložit i opakovaně, nebyl-li písemný příkaz splněn ani ve lhůtě nově stanovené silničním správním úřadem. Úhrn takto uložených pořádkových pokut nesmí přesáhnout částku 300 000 Kč.

(3) Řízení o uložení pořádkové pokuty lze zahájit do 1 roku ode dne nesplnění uložené povinnosti.

(4) Pořádková pokuta uložená Ministerstvem dopravy je příjmem státního rozpočtu, pořádková pokuta uložená jiným silničním správním úřadem je příjmem rozpočtu, z něhož je hrazena činnost tohoto úřadu.

Správní delikty

§ 42a

Přestupky

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

a) v rozporu s § 24 uzavře dálnici, silnici, místní komunikaci nebo veřejně přístupnou účelovou komunikaci nebo zřídí objížďku nebo neoznačí uzavírku nebo objížďku podle rozhodnutí o uzavírce nebo nedodrží podmínky stanovené tímto rozhodnutím,

b) v rozporu s § 25 odst. 1 až 7 užije dálnici, silnici nebo místní komunikaci jiným než obvyklým způsobem nebo k jiným účelům, než pro které jsou určeny, anebo nedodrží podmínky stanovené v povolení zvláštního užívání,

c) jako vlastník věci umístěné, zřizované nebo provozované bez povolení podle § 25 odst. 1 neuposlechne v rozporu s § 25 odst. 8 výzvy k jejímu odstranění, nebo jako vlastník reklamního zařízení provozovaného bez povolení podle § 25 odst. 1 neuposlechne v rozporu s § 25 odst. 10 výzvy k jeho odstranění,

d) odstraní nebo poškodí zakrytí reklamy,

e) v rozporu s § 31 odst. 1 zřizuje nebo provozuje reklamní zařízení v silničním ochranném pásmu bez povolení silničního správního úřadu nebo nedodrží podmínky tohoto povolení,

f) v rozporu s § 10 odst. 1 a 3 připojí sousední nemovitost nebo pozemní komunikaci k dálnici, silnici nebo místní komunikaci nebo upraví takové připojení nebo je zruší,

g) znečistí nebo poškodí dálnici, silnici nebo místní komunikaci, její součást nebo příslušenství,

h) na dálnici, silnici nebo místní komunikaci provádí činnost, která je podle § 19 odst. 2 písm. a) až g) zakázána,

i) jako vlastník vraku neuposlechne výzvy vlastníka (správce) dálnice, silnice nebo místní komunikace k odstranění vraku podle § 19 odst. 3,

j) bez průtahů neodstraní jí způsobené znečištění dálnice, silnice nebo místní komunikace, ani neprodleně místo takového znečištění alespoň provizorně neoznačí nebo neprodleně takovou závadu neoznámí vlastníku (správci) pozemní komunikace,

k) neprodleně neoznámí jí způsobené poškození dálnice, silnice nebo místní komunikace vlastníku (správci) pozemní komunikace anebo neprodleně místo takového poškození alespoň provizorním způsobem neoznačí, ani neprodleně takové poškození pozemní komunikace neodstraní,

l) v rozporu s § 29 umístí na pozemní komunikaci pevnou překážku nebo ji neodstraní na svůj náklad ve lhůtě stanovené silničním správním úřadem,

m) v rozporu s § 32 provádí stavbu nebo terénní úpravy v silničním ochranném pásmu bez povolení silničního správního úřadu nebo v rozporu s tímto povolením,

n) v silničním ochranném pásmu na vnitřní straně oblouku silnice nebo místní komunikace I. nebo II. třídy anebo v rozhledových trojúhelnících prostorů úroňových křižovatek těchto pozemních komunikací provádí činnost v rozporu s § 33,

o) jako vlastník nemovitosti v sousedství dálnice, silnice nebo místní komunikace nestrpí provedení nezbytných opatření k zabránění sesuvů půdy, padání kamenů, lavin a stromů nebo jejich částí, vznikne-li takové nebezpečí výstavbou nebo provozem pozemní komunikace anebo přírodními vlivy, nebo

p) jako vlastník nemovitosti v sousedství dálnice, silnice nebo místní komunikace neučiní na svůj náklad nezbytná opatření k zabránění sesuvů půdy, padání kamenů, lavin a stromů nebo jejich

částí, vznikne-li takové nebezpečí z jeho jednání.

(2) Řidič vozidla v systému časového zpoplatnění se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 21e

- a) užije vozidlo v systému časového zpoplatnění, aniž by byl uhrazen časový poplatek, nebo
- b) neumístí ve vozidle nebo na vozidle na místě stanoveném prováděcím právním předpisem elektronický kupón.

(3) Řidič vozidla v systému elektronického mýtného se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 22d

- a) užije vozidlo, které není vybaveno funkčním elektronickým zařízením,
- b) užije vozidlo, aniž by zadal do elektronického zařízení údaje umožňující stanovení mýtného nebo zadá tyto údaje chybně,
- c) užije zpoplatněnou pozemní komunikaci vozidlem, které nebylo zaevidováno u provozovatele systému elektronického mýtného,
- d) neuposlechne výzvy policisty nebo celníka, aby umožnil kontrolu funkčnosti elektronického zařízení a úhrady mýtného, nebo
- e) nakládá neoprávněně s elektronickým zařízením,
- f) nezajistí úhradu mýtného.

(4) Řidič vozidla se dopustí přestupku tím, že

- a) neuposlechne výzvy policisty nebo celníka, aby podrobil vozidlo nízkorychlostnímu anebo vysokorychlostnímu kontrolnímu vážení,
- b) neuposlechne pokyn osoby obsluhující zařízení na nízkorychlostní kontrolní vážení, nebo
- c) vozidlo překročí při nízkorychlostním kontrolním vážení hodnoty stanovené zvláštním právním předpisem 10), nebo
- d) pokračuje v jízdě, ačkoli při nízkorychlostním kontrolním vážení tohoto vozidla bylo zjištěno překročení hodnoty hmotnosti stanovené zvláštním právním předpisem, nebo
- e) vozidlo překročí při vysokorychlostním kontrolním vážení hodnoty stanovené zvláštním právním předpisem 10), nebo
- f) bez vážného důvodu změní trasu vozidla tak, aby se vědomě vyhnul místu, kde se vysokorychlostní vážení provádí.

(5) Fyzická osoba se jako vlastník sítě nebo vedení dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 36 odst. 6

a) neprodleně uzavře nebo neoznačí příslušnou část pozemní komunikace v případě havárie této sítě nebo tohoto vedení anebo tuto havárii neprodleně neoznámí vlastníku (správci) pozemní komunikace, nebo

b) neoznámí vlastníku (správci) pozemní komunikace provedení nezbytných prací k bezprostřednímu odstranění havárie této sítě nebo tohoto vedení anebo neoznačí nebo nezabezpečí místo provádění těchto prací.

(6) Fyzická osoba se jako vlastník nemovitosti v silničním ochranném pásmu dopustí přestupku tím, že na takové nemovitosti strpí umístění reklamního zařízení bez povolení silničního správního úřadu.

(7) Za přestupek lze uložit pokutu

a) do 500 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a), b) a odstavce 4,

b) do 300 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. c), d), e), f), g), h), i), j), k), l), n) a p),

c) do 200 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. o) a odstavců 5 a 6,

d) do 100 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. m) a odstavců 2 a 3,

e) v blokovém řízení do 5 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 2, odstavce 3 písm. a) až e) a odstavce 4 písm. f),

f) v blokovém řízení do 30 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 4 písm. a), b) a d),

g) v blokovém řízení do 15 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 4 písm. c),

h) v příkazním řízení do 30 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 4 písm. e).

(8) Určení výměry pokuty, kterou lze udělit za přestupek podle odstavce 7 písm. g) a h), je stanoveno zvláštním právním předpisem.

§ 42b

Správní delikty právnických a podnikajících fyzických osob

(1) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že

a) v rozporu s § 24 uzavře dálnici, silnici, místní komunikaci nebo veřejně přístupnou účelovou komunikaci nebo zřídí objížďku nebo neoznačí uzavírku nebo objížďku podle rozhodnutí o uzavírce nebo nedodrží podmínky stanovené tímto rozhodnutím,

b) v rozporu s § 25 odst. 1 až 7 užije dálnici, silnici nebo místní komunikaci jiným než obvyklým způsobem nebo k jiným účelům, než pro které jsou určeny, anebo nedodrží podmínky stanovené v povolení zvláštního užívání,

c) jako vlastník věci umístěné, zřizované nebo provozované bez povolení podle § 25 odst. 1 neuposlechne v rozporu s § 25 odst. 8 výzvy k jejímu odstranění, nebo jako vlastník reklamního zařízení provozovaného bez povolení podle § 25 odst. 1 neuposlechne v rozporu s § 25 odst. 10 výzvy k jeho odstranění,

d) odstraní nebo poškodí zakrytí reklamy,

e) v rozporu s § 31 odst. 1 zřizuje nebo provozuje reklamní zařízení v silničním ochranném pásmu bez povolení silničního správního úřadu nebo nedodrží podmínky tohoto povolení,

f) v rozporu s § 10 odst. 1 a 3 připojí sousední nemovitost nebo pozemní komunikaci k dálnici, silnici nebo místní komunikaci nebo upraví takové připojení nebo je zruší,

g) znečistí nebo poškodí dálnici, silnici nebo místní komunikaci, její součást nebo příslušenství,

h) na dálnici, silnici nebo místní komunikaci provádí činnost, která je podle § 19 odst. 2 písm. a) až g) zakázána,

i) jako vlastník vraku neuposlechne výzvy vlastníka (správce) dálnice, silnice nebo místní komunikace k odstranění vraku podle § 19 odst. 3,

j) bez průtahů neodstraní jí způsobené znečištění dálnice, silnice nebo místní komunikace, ani neprodleně místo takového znečištění alespoň provizorně neoznačí nebo neprodleně takovou závadu neoznámí vlastníku (správci) pozemní komunikace,

k) neprodleně neoznámí jí způsobené poškození dálnice, silnice nebo místní komunikace vlastníku (správci) pozemní komunikace anebo neprodleně místo takového poškození alespoň provizorním způsobem neoznačí, ani neprodleně takové poškození pozemní komunikace neodstraní,

l) v rozporu s § 29 umístí na pozemní komunikaci pevnou překážku nebo ji neodstraní na svůj náklad ve lhůtě stanovené silničním správním úřadem,

m) v rozporu s § 32 provádí stavbu nebo terénní úpravy v silničním ochranném pásmu bez povolení silničního správního úřadu nebo v rozporu s tímto povolením,

n) v silničním ochranném pásmu na vnitřní straně oblouku silnice nebo místní komunikace I. nebo II. třídy anebo v rozhledových trojúhelnících prostorů úrovnových křižovatek těchto pozemních komunikací provádí činnost v rozporu s § 33,

o) jako vlastník nemovitosti v sousedství dálnice, silnice nebo místní komunikace nestrpí provedení nezbytných opatření k zabránění sesuvů půdy, padání kamenů, lavin a stromů nebo

jejich částí, vznikne-li takové nebezpečí výstavbou nebo provozem pozemní komunikace anebo přírodními vlivy, nebo

p) jako vlastník nemovitosti v sousedství dálnice, silnice nebo místní komunikace neučiní na svůj náklad nezbytná opatření k zabránění sesuvů půdy, padání kamenů, lavin a stromů nebo jejich částí, vznikne-li takové nebezpečí z jeho jednání,

r) jako provozovatel vozidla provozuje vozidlo, které překročí při nízkorychlostním anebo vysokorychlostním kontrolním vážení hodnoty stanovené zvláštním právním předpisem 10),

s) jako provozovatel vozidla přikáže, dovolí, svěří nebo umožní řízení vozidla, jehož hmotnost převyšuje hodnoty stanovené podle zvláštního právního předpisu 10),

t) jako provozovatel vozidla neoznámí na žádost příslušného správního úřadu obce nebo kraje totožnost řidiče vozidla, které překročí při vysokorychlostním kontrolním vážení hodnoty stanovené zvláštním právním předpisem 10).

(2) Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se jako provozovatel vozidla v systému elektronického mýtného dopustí správního deliktu tím, že v rozporu s § 22c

a) nezajistí zaevidování vozidla do systému elektronického mýtného,

b) nezajistí instalování zaevidovaného elektronického zařízení do vozidla,

c) nezajistí úhradu mýtného,

d) přikáže, dovolí nebo svěří řízení vozidla v systému elektronického mýtného, které není vybaveno funkčním elektronickým zařízením, po zpoplatnění pozemní komunikaci,

e) užije elektronické zařízení určené na konkrétní vozidlo a zaevidované v systému elektronického mýtného do jiného vozidla v systému elektronického mýtného, nebo

f) nepoučí řidiče jím provozovaných vozidel o způsobu nakládání s elektronickým zařízením a jeho užívání.

(3) Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se jako vlastník sítě nebo vedení dopustí správního deliktu tím, že

a) v rozporu s § 36 odst. 6 neprodleně neuzavře nebo neoznačí příslušnou část pozemní komunikace v případě havárie této sítě nebo tohoto vedení anebo havárii neprodleně neoznámí vlastníku (správci) pozemní komunikace,

b) v rozporu s § 36 odst. 6 neoznámí vlastníku (správci) pozemní komunikace provedení nezbytných prací k bezprostřednímu odstranění havárie této sítě nebo tohoto vedení anebo neoznačí nebo nezabezpečí místo provádění těchto prací, nebo

c) v rozporu s § 36 odst. 5 nesplní povinnost zajistit bezúplatně potřebné podklady a odborný

dozor při provádění stavebních prací na dálnici, silnici nebo místní komunikaci.

(4) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako vlastník nemovitosti v silničním ochranném pásmu dopustí správního deliktu tím, že na takové nemovitosti strpí umístění reklamního zařízení bez povolení silničního správního úřadu (§ 31 odst. 3).

(5) Za správní delikt lze uložit pokutu

a) do 500 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a), b), r) a s),

b) do 300 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. c), d), e), f), g), h), i), j), k), l), n) a p),

c) do 200 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. o) a odstavců 3 a 4,

d) do 100 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. m), t) a odstavce 2,

e) v příkazním řízení do 50 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. r) a s).

(6) Určení výměry pokuty, kterou lze udělit za správní delikt podle odstavce 5 písm. e), je stanoveno zvláštním právním předpisem.

§ 43

Společná ustanovení k § 42a a 42b

(1) Právnická osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.

(2) Při určení výměry pokuty právnické osobě se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán, s výjimkou správního deliktu podle § 42b odst. 1 písm. r), kde určení výměry pokuty stanoví zvláštní právní předpis.

(3) Odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže o něm příslušný orgán nezahájil řízení do 2 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 4 let ode dne, kdy byl spáchán.

(4) Správní delikty podle tohoto zákona v prvním stupni projednává v přenesené působnosti obecní úřad obce s rozšířenou působností nebo obec, anebo krajský úřad podle působnosti stanovené v § 40 odst. 3 písm. h), anebo celní úřad podle působnosti stanovené v § 40 odst. 4, 5, 7 a 8. Správní delikty podle § 42a odst. 2, odst. 3 písm. b) a § 42a odst. 4 písm. a), b), c), d) a f) může projednat v blokovém řízení Policie České republiky nebo celní úřad.

(5) Na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby 18a) nebo v přímé souvislosti s ním, se vztahují ustanovení zákona o odpovědnosti a postihu právnické osoby.

(6) Pokuty vybírá orgán, který je uložil. Příjem z pokut je příjmem rozpočtu, ze kterého je hrazena činnost orgánu, který pokutu uložil.

(7) Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne, kdy rozhodnutí o jejím uložení nabylo právní moci.

(8) Bez ohledu na jiná ustanovení tohoto zákona, je-li řidič současně provozovatel vozidla, které překročí při nízkorychlostním anebo vysokorychlostním kontrolním vážení hodnoty stanovené zvláštním právním předpisem 10), je odpovědnost za správní delikt posuzována pouze podle příslušných ustanovení § 42a tohoto zákona.

ČÁST OSMÁ

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 44

Společná ustanovení

(1) Pokud tento zákon nestanoví jinak, postupuje se v řízení o věcech upravených tímto zákonem podle obecných předpisů o správním řízení. 19) Obecné předpisy o správním řízení 19) se nevztahují na řízení podle § 25 odst. 8, 9, 10 a 11 a § 31 odst. 6 a 7. Stanoviska uplatněná k politice územního rozvoje a územně plánovací dokumentaci nejsou správním rozhodnutím. Souhlasy a stanoviska vydávaná podle tohoto zákona jako podklad pro rozhodnutí podle zvláštního právního předpisu nebo územní souhlas anebo ohlášení stavby jsou závazným stanoviskem podle správního řádu 19a) a nejsou samostatným rozhodnutím ve správním řízení.

(2) Při převodu dálnice nebo silnice včetně silničního pozemku z vlastnictví státu do vlastnictví kraje nebo obce v souvislosti se změnou kategorie nebo třídy pozemní komunikace podle § 3 odst. 3 a při převodu investiční výstavbou dotčeného úseku dálnice nebo silnice včetně silničního pozemku z vlastnictví státu na jiné osoby podle § 38 odst. 1 se nepoužijí předpisy vyžadující k převodům majetku státu na jiné osoby zvláštního souhlasu nebo výjimky 20). Tyto předpisy se rovněž nepoužijí při převodech silnic, místních nebo účelových komunikací včetně silničních pozemků z vlastnictví krajů nebo obcí do vlastnictví státu v souvislosti se změnou kategorie nebo třídy pozemní komunikace a při převodech silničních pozemků včetně příslušenství stavby dálnice nebo silnice z vlastnictví jiných osob podle § 38 do vlastnictví státu.

§ 44a

Působnosti stanovené krajskému úřadu nebo obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností podle tohoto zákona jsou výkonem přenesené působnosti.

§ 45

Přechodná ustanovení

(1) Ustanovení § 10 odst. 3 se nevztahuje na připojení účelových komunikací a

sousedních nemovitostí na dálnice a na rychlostní silnice, pokud rozhodnutí příslušného silničního správního úřadu o povolení těchto připojení nabylo právní moci před dnem účinnosti tohoto zákona.

(2) Pokud byla platná územně plánovací dokumentace schválena před 1. červencem 1992 a nebyly proto v její závazné části vymezeny stavby dálnice, silnice a rychlostní místní komunikace jako veřejně prospěšné stavby, jsou tyto stavby veřejně prospěšnými stavbami, pro jejichž uskutečnění lze vyvlastnit pozemky, stavby a práva k nim podle zvláštních předpisů. 5)

(3) Pro vedení, která byla ke dni účinnosti tohoto zákona již uložena v silničních pozemcích nebo na nich, není třeba žádat povolení ke zvláštnímu užívání pozemní komunikace podle § 25 odst. 4 písm. d); tím není dotčeno ustanovení § 29 odst. 4.

§ 46

Zmocňovací ustanovení

(1) Vláda stanoví nařízením výši časových poplatků podle § 21 odst. 3 a výši sazeb mýtného podle § 22 odst. 4.

(2) Ministerstvo dopravy a spojů vydá vyhlášku k provedení § 6 odst. 4, § 8 odst. 3, § 9 odst. 4, § 10 odst. 5, § 12a odst. 3 § 16 odst. 3, § 20 odst. 1, § 21a odst. 5, § 21c odst. 2, 4 a 8, § 21e písm. b), § 22 odst. 4 a 7, § 22a odst. 4, § 22b odst. 2 písm. f), § 22b odst. 6, § 22c odst. 4, § 22d odst. 1 písm. c), § 22d odst. 3, § 24 odst. 9, § 25 odst. 13, § 27 odst. 6, § 29a odst. 7, § 30 odst. 3, § 36 odst. 8, § 37 odst. 1, § 38b odst. 6, § 38d odst. 7 a § 41 odst. 4.

(3) Ministerstvo financí vydá vyhlášku k provedení § 17 odst. 3.

§ 47

Zrušovací ustanovení

Zrušují se:

1. Zákon č. 135/1961 Sb., o pozemních komunikacích (silniční zákon), ve znění zákona č. 27/1984 Sb., zákona č. 213/1993 Sb. a zákona č. 134/1994 Sb., s výjimkou ustanovení § 6 odst. 3, § 6a, 6b a § 24 odst. 1 písm. l), která se zrušují dnem 31. prosince 1997.

2. Vyhláška Federálního ministerstva dopravy č. 35/1984 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích (silniční zákon).

3. Výnos Federálního ministerstva dopravy č.j. SM-1976/77-23, kterým se vydávají Směrnice o předcházení škodám a vypořádání škod způsobených bojovou technikou ozbrojených sil na pozemních komunikacích (registrován v částce 24/1977 Sb.), včetně změny vydané dne 10. 4. 1986 pod č.j. 80/86.

4. Výnos Federálního ministerstva dopravy č.j. 14 078/82-025 o uzavírkách dálnic

(registrován v částce 35/1982 Sb.).

5. Výnos Federálního ministerstva dopravy č.j. 23 462/83-25 o používání pozemních komunikací při přesunech bojové techniky ve zvláštním režimu (registrován v částce 32/1983 Sb.).

6. Výnos Federálního ministerstva dopravy č.j. 22 130/1984-025 o kontrolním odznaku státního odborného dozoru nad pozemními komunikacemi (registrován v částce 16/1985 Sb.).

7. Výnos Federálního ministerstva dopravy č.j. 8 013/1986-025 o údržbě dálnic, silnic a místních komunikací (registrován v částce 5/1986 Sb.).

8. § 82 vyhlášky č. 145/1956 Ú. l., o provozu na silnicích.

§ 48

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1997 s výjimkou ustanovení § 20, 21 a 22, která nabývají účinnosti dnem 1. ledna 1998.

Zeman v. r.

Havel v. r.

Klaus v. r.

Vybraná ustanovení novel

Čl.II zákona č. 358/2003 Sb.

Přechodné ustanovení

Způsob uzavření koncesionářských smluv, které Ministerstvo dopravy uzavřelo jménem státu před účinností tohoto zákona, se posuzuje podle dosavadního právního předpisu. 1)

Čl.II zákona 80/2006 Sb.

Přechodná ustanovení k čl. I

1. Každý tunel nad 500 m, který bude schválen 5) a provozován po nabytí účinnosti tohoto zákona, musí kromě požadavků stanovených zvláštními právními předpisy splňovat bezpečnostní požadavky stanovené prováděcím právním předpisem.

2. Tunel nad 500 m, který byl schválen 5) a provozován před účinností tohoto zákona v souladu se zvláštními právními předpisy, musí ke dni 30. dubna 2014 splňovat bezpečnostní požadavky stanovené prováděcím právním předpisem.

3. Silniční správní úřad posoudí do 3 měsíců od účinnosti tohoto zákona, zda tunel nad 500 m podle předchozího bodu splňuje bezpečnostní požadavky stanovené prováděcím právním předpisem.

4. Silniční správní úřad posoudí, zda tunel nad 500 m, který je schválen 5) v souladu se zvláštním právním předpisem 5) a není ke dni účinnosti tohoto zákona uveden do provozu, splňuje bezpečnostní požadavky stanovené prováděcím právním předpisem.

Čl. II zákona 97/2009 Sb.

Přechodné ustanovení

Držitel platného povolení k umístění a provozování reklamního zařízení vydaného před nabytím účinnosti tohoto zákona, jehož součástí není podmínka vybavit pozemní komunikaci v místě umístění reklamního zařízení svodidly nebo jiným zabezpečením proti střetu konstrukce zařízení s vozidly, je povinen nejpozději do 31. prosince 2009 zajistit, aby umístění a provozování reklamního zařízení splňovalo podmínku podle § 25 odst. 7 písm. c) zákona č. 13/1997 Sb., ve znění tohoto zákona, jinak marným uplynutím lhůty takové povolení zaniká. Držitel povolení je povinen ve stejném termínu oznámit splnění této povinnosti příslušnému silničnímu správnímu úřadu.

Čl. II zákona č. 347/2009 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Užití zpoplatněné pozemní komunikace silničním motorovým vozidlem nejméně se čtyřmi koly, jehož největší povolená hmotnost činí více než 3,5 tuny a méně než 12 tun, které bylo v roce 2008 opatřeno kupónem prokazujícím úhradu časového poplatku na kalendářní rok 2008 nebo na jeden měsíc nebo na sedm dnů a u něhož platnost tohoto kupónu skončí po 31. prosinci 2008, podléhá úhradě mýtného ode dne, který bezprostředně následuje po dni, který je posledním dnem platnosti kupónu prokazujícího úhradu časového poplatku na jeden měsíc nebo na sedm dnů, nejpozději dnem 1. února 2009. Způsob použití kupónu a jeho platnost, kontrola úhrady časového poplatku a správní trestání se řídí dosavadními právními předpisy.

2. Užití zpoplatněné pozemní komunikace silničním motorovým vozidlem nejméně se čtyřmi koly, jehož největší povolená hmotnost činí nejvýše 3,5 tuny, které bylo v roce 2009 opatřeno kupónem prokazujícím úhradu časového poplatku na kalendářní rok 2009 nebo na jeden měsíc nebo na sedm dnů a u něhož platnost tohoto kupónu skončí po 31. prosinci 2009, podléhá úhradě časového poplatku a povinnosti vybavení elektronickým kupónem podle tohoto zákona ode dne, který bezprostředně následuje po dni, který je posledním dnem platnosti kupónu prokazujícího úhradu časového poplatku, nejpozději dnem 1. února 2010. Způsob použití kupónu a jeho platnost, kontrola úhrady časového poplatku a správní trestání se řídí dosavadními právními předpisy.

3. Nedojde-li od účinnosti tohoto zákona v systému elektronického mýtného provozovaného ke dni účinnosti tohoto zákona k podstatné změně systému, stanoví se sazby

mýtného v tomto systému elektronického mýtného podle dosavadní právní úpravy.

1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/62/ES ze dne 17. června 1999 o výběru poplatků za užívání určitých pozemních komunikací těžkými nákladními vozidly.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/38/ES ze dne 17. května 2006, kterou se mění směrnice 1999/62/ES o výběru poplatků za užívání určitých pozemních komunikací těžkými nákladními vozidly.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/54/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních bezpečnostních požadavcích na tunely transevropské silniční sítě.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/52/ES ze dne 29. dubna 2004 o interoperabilitě elektronických systémů pro výběr mýtného ve Společenství.

1a) § 1 odst. 1 zákona č. 38/1995 Sb., o technických podmínkách provozu silničních vozidel na pozemních komunikacích. § 1 zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách.

1) Zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění zákona č. 256/2002 Sb.

2) Zákon č. 12/1997 Sb., o bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích. Vyhláška Federálního ministerstva vnitra č. 99/1989 Sb., o pravidlech provozu na pozemních komunikacích (pravidla silničního provozu), ve znění pozdějších předpisů.

2a) Zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění zákona č. 135/1994 Sb. a zákona č. 151/1997 Sb.

2b) Zákon č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů.

3) § 8 odst. 2 a 4, § 46 a násl. zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.

4) § 120 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

5) Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).

6) Zákon č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
Zákon ČNR č. 244/1992 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí.

7) Zákon č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění).

8) § 110 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb.

8a) § 4 zákona č. 104/2000 Sb., o Státním fondu dopravní infrastruktury a o změně zákona č.

171/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky, ve věcech převodů majetku státu na jiné osoby a o Fondu národního majetku České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

8b) Zákon č. 363/1999 Sb., o pojišťovnictví a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojišťovnictví), ve znění pozdějších předpisů.

9) Zákon ČNR č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

10) Vyhláška Ministerstva dopravy č. 102/1995 Sb., o schvalování technické způsobilosti a technických podmínkách provozu silničních vozidel na pozemních komunikacích.

10) Zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 341/2002 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

11) Vyhláška Ministerstva vnitra č. 145/1956 Ú. 1., o provozu na silnicích, ve znění pozdějších předpisů.

11a) Zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 30/2001 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích a úprava a řízení provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

11b) Vyhláška č. 341/2002 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

11c) Zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

11d) Zákon č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

11e) Vyhláška č. 197/2001 Sb., o způsobu vnějšího označení a odznamech celní správy, vzorech služebních stejnokrojů a zvláštním barevném provedení a označení služebních vozidel celní správy.

11f) Vyhláška č. 138/1997 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 182/1991 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení a zákon o působnosti orgánů České republiky v sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.

11g) Zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

11h) Zákon č. 97/1993 Sb., o působnosti Správy státních hmotných rezerv, ve znění pozdějších předpisů.

11i) Zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 241/2000 Sb., o hospodářských opatřeních pro krizové stavy a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

11j) Zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

11k) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (ES) 2004/52 o interoperabilitě systémů elektronického silničního mýtného ve Společenství.

11l) § 31 a následující občanského zákoníku.

Zákon č. 41/1993 Sb., o ověřování shody opisů nebo kopií s listinou a o ověřování pravosti podpisu obecními úřady.

11m) Zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 517/2002 Sb.

12) Zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů.

12a) Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

13) Zákon č. 266/1994 Sb.

13a) Zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

14) Zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění zákona č. 38/1995 Sb. Vyhláška ministra zahraničních věcí č. 64/1987 Sb., o Evropské dohodě o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (ADR).

14a) § 2 písm. o) a § 5 odst. 2 písm. h) zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů.

15) Např. zákon č. 222/1994 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o Státní energetické inspekci, zákon č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 110/1964 Sb., o telekomunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon ČNR č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.

16) Zákon č. 110/1964 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 222/1994 Sb.

16a) Zákon č. 38/1995 Sb., o technických podmínkách provozu silničních vozidel na pozemních komunikacích, ve znění zákona č. 355/1999 Sb.

17) Zákon ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

18) Zákon ČNR č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění zákona č. 166/1993 Sb.

18a) 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

18a) § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb.

18b) § 5 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., ve znění zákona č. 439/2004 Sb.

19) Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád.

19a) § 149 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb.

20) § 45 odst. 1 zákona č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby, ve znění pozdějších předpisů.

§ 14 vyhlášky Federálního ministerstva financí č. 119/1988 Sb., o hospodaření s národním majetkem.

20) Zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů.